

GYMPIE.

December 2017

60 Jaar Zomerkampen

Altijd al feest geweest!

TOP 2000?!

De ZOKA TOP 119 is alles wat je nodig hebt

Frank Rijken

Olympisch Zomerkamper

promo

ZOMERKAMPEN

Dat wil je beleven!

Keten in de tent, zwemmen, buiten spelen in het bos, kampvuur, disco, liedjes zingen, dansen, waterspektakel, spooktocht en nog veel meer pret!
Op ons kampterrein staan gezellige tentendorpen waar per leeftijdsgroep wordt geslapen, gegeten en gespeeld. Elke tent heeft zijn eigen leiding.

Gym, Dans & Freerunning

Als je gek bent op gym, dans of freerunning, dan is het natuurlijk extra leuk als je dit in de zomervakantie op kamp ook kunt doen! Wij hebben een prachtige turnhal, mooie danszalen en zowel buiten als binnen te gekke obstakels voor freerunning.

Een dagje ZOKA proberen?
Kom naar onze open dag!
14 April 2018

WEEK 1	08 juli - 14 juli	Zomerkamp - Gymkamp - Danskamp
WEEK 2	15 juli - 21 juli	Zomerkamp - Gymkamp
WEEK 3	22 juli - 28 juli	Zomerkamp
WEEK 4	29 juli - 04 aug	Zomerkamp - Gymkamp - Freerunkamp
WEEK 5	05 aug - 11 aug	Zomerkamp - Gymkamp - Danskamp
WEEK 6	12 aug - 18 aug	Zomerkamp - Gymkamp - Freerunkamp
WEEK 7	19 aug - 25 aug	Zomerkamp - Gymkamp - Danskamp

		KNGU leden	niet leden
SJOKA	6 - 8 jaar (halve week)	€ 85,-	€ 102,-
JOKA	8 - 10 jaar	€ 160,-	€ 192,-
TIKA	10 - 12 jaar	€ 160,-	€ 192,-
MIKA	13 - 15 jaar	€ 170,-	€ 204,-
OUKA	16 - 18 jaar	€ 170,-	€ 204,-

Gym- Dans- of Freerunkamp toeslag:
25,- euro leden 30,- euro niet-leden

**Ben je 18+ ?
Schrijf je in als leiding!**

Schrijf je nu in via
www.zoka.nl
Korting voor KNGU-leden

NA LINDA, WENDY EN CHANTAL KON HET NATUURLIJK NIET LANG UITBLIJVEN... DE GYMPIE!

Wat is dit gaaf! Je leest nu in mijn eigen glossy-magazine. Daar ben ik enorm trots op. Dit is ook niet voor niets, want de Zomerkampen vieren komend jaar hun 60ste verjaardag! Ik huppel daar natuurlijk ook al heel lang rond en heb fantastische herinneringen aan alle pret die we jaar in, jaar uit samen beleven. Dat heeft natuurlijk te maken met al die kinderen die iedere zomer weer feest komen vieren. Maar laten we ook al onze vrijwilligers niet vergeten. Van contactpersoon en leiding tot staf en kampcommissie; al deze mensen steken na al die jaren nog steeds, met tomeloze energie, veel tijd in onze geweldige hobby. Naast onze vrijwilligers hebben de Zomerkampen een heel fijn netwerk van externe partijen met wie wij soms al tientallen jaren prettig samenwerken. Een aantal van hen vertelt in deze GYMPIE over hoe dit allemaal zo gekomen is. Ook de link met de KNGU en topsport wordt niet vergeten: met Frank Rijken als oud-deelnemer aan de Zomerkampen, hebben we een heuse

VOORWOORDgympie

Olympische topsporter in ons midden. Daarnaast kun je uitgebreid lezen over de geschiedenis, hoe we in Beekbergen verzeild zijn geraakt en wat hier allemaal voor nodig was. Maar laten we vooral ook vooruit kijken. Omdat het op zomerkamp altijd feest is, is dit direct het thema van ons jubileumjaar. De deelnemers en leiding staan al ongeduldig te trappelen, want er zijn zelfs al e-mails binnen gekomen met aanmeldingen voor 2018. Nog even wachten tot 1 januari, dan gooien we inschrijfpoorten weer open! De stafleden hebben ook allemaal al weer hun uitnodiging in de mailbox binnen zien komen en de programmacommissies zijn al een tijdje aan het werk met nieuwe spellen, dus niets staat een goed feestje nog in de weg. Ik kijk uit naar een mooie opkomst bij onze evenementen; de nieuwjaarsborrel, de werkweekenden en de Open Dag, maar natuurlijk ook naar heel veel kinderen komende feestzomer op het prachtige kampterrein in Beekbergen. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Aan dit gezegde afgemeten zou ik zeggen dat er nog heel wat jaartjes zomerkamp in het verschiet liggen!

Een heel fijne tijd en tot ziens op de plek waar het altijd feest is!

Nog meer kinderen een **onvergetelijke week** laten beleven?

Vraag **het promotiepakket** aan via **promotie@zoka.nl**

JAAARPLANNING

DATA | EVENT

21 januari	Nieuwjaarsborrel
17 & 18 maart	Werkweekend (in Schagerbrug)
14 & 15 april	Werkweekend (in Beekbergen)
14 april	Open Dag
26 & 27 mei	Werkweekend (in Beekbergen)
16 & 17 juni	Stafweekend (in Beekbergen)
06, 07 & 08 juli	Opstartweekend
08 juli t/m 14 juli	Week 1 Zomerkamp Gymkamp Danskamp
15 juli t/m 21 juli	Week 2 Zomerkamp Gymkamp
22 juli t/m 28 juli	Week 3 Zomerkamp
29 juli t/m 04 aug	Week 4 Zomerkamp Gymkamp Freerunkamp
05 aug t/m 11 aug	Week 5 Zomerkamp Gymkamp Danskamp
12 aug t/m 18 aug	Week 6 Zomerkamp Gymkamp Freerunkamp
19 aug t/m 25 aug	Week 7 Zomerkamp Gymkamp Danskamp
25 & 26 aug	Opruimweekend
07, 08 & 09 sept	Reünie voor staf en leiding

WERKWEKEND

Er wordt gewerkt aan het spel-materiaal en aankleding van het terrein. Uiteraard is er ook ruimte voor gezelligheid en vooruit kijken naar de feestelijke zomer. Misschien vind je hier ook je staf- of tentmaatje, terwijl je lekker bij het kampvuur zit.

Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, maar ook hoe meer handen, hoe meer tijd voor elkaar. Een werkweekend is een mooie gelegenheid om nieuwe mensen te introduceren en te besmetten met het Zoka-virus. Aanmelden is verplicht, zodat we voldoende inkopen kunnen doen. Opgave loopt t.z.t. via www.zoka.nl.

OPEN DAG

Op onze Open Dag op zaterdag 14 april bieden wij de kans om de Beekbergse lucht alvast op te snuiven. We ontvangen graag kinderen met hun ouders, zodat zij alvast een kijkje kunnen nemen op het kampterrein en een beeld kunnen maken van hoe het er in de zomer ongeveer aan toe gaat.

We bouwen een bescheiden feestje om te laten zien hoe leuk het is bij ons op kamp. We vermaken de kinderen de hele dag door een dorp na te bootsen zoals dat in een kampweek ook zou zijn. De ouders krijgen rondleidingen en uitleg over de gang van zaken. We hopen dat iedereen met een goed gevoel naar huis gaat en nog meer zin krijgt in de zomer. Het thema van de Open Dag zal later bekend worden.

Opgave vanaf 1 januari via www.zoka.nl. Promotie van de Open Dag binnen je club of vriendenkring wordt zeer op prijs gesteld. Zeker voor nieuwe deelnemers of twijfelaars is het een fijne eerste kennismaking.

inhoud

DECEMBER 2017

6 Een duik in de geschiedenis

60 jaar Beekbergen

18 exito Onze huurbaas aan het woord

25 Foto Kuipers Klikklak, een geoliede machine

30 Frank Rijken Olympisch Zomerkamper

39 Vaste prik

Een avondje Pampus

40 SHOP

42 Zwembad de Schaeck

Altijd pret

44 LEUK!

45 Drie generaties

Met de familie op kamp

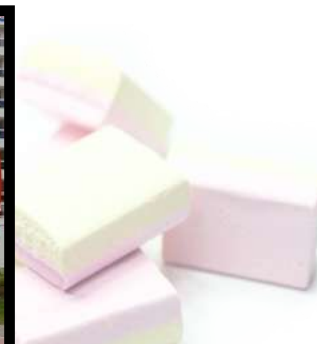
51 Gypie.nl Het zokaprogramma

55 OUD&nieuw

Yvonne & Cas van Leijden

59 STOM!

60 MUZIEK ZOKA TOP 119

Rolf schrijft geschiedenis!

Tekst: Rolf Westerhof

ZESTIG JAAR ZOMERKAMP? MOOI NIET!

Alles is reden voor een feestje op kamp. Het begin van het kalenderjaar, het eerste werkweekend, het opstartweekend, het opruimweekend en natuurlijk de reünie. Gedurende de kampweken duiken er Hollandse, Duitse en wat al niet meer voor spontane feestavonden op. Ik ben groot voorstander van dit systeem: Zoka viert gewoon altijd feest!

Op kamp gaan werkelijkheid en fantasie naadloos in elkaar over en daarom is het ook zo vreselijk leuk. Met de feesten gaat dat net zo. Het dorps thema is Spanje (ik zeg maar wat) en opeens is er een nationale Spaanse dag: feest! Koningin Maxima komt op bezoek: feest! De boef is gevangen: feest! Zomerkamp bestaat zestig jaar: feest! De hamvraag is natuurlijk welke van de genoemde voorbeelden zijn fictie en welke zijn feit? Het antwoord: alles is fictie en zo hoort het ook op kamp!

De Zomerkampen bestaan namelijk helemaal geen 60 jaar. Ze bestaan al veel langer! We zijn met z'n allen een stokoude dame (M/V). De eerste documenten in het onvolprezen Zokamuseum laten een jaarverslag zien waarin sprake is van vijf KNGV (een voorouder van de KNGU) zomerkampen die nog voor de Tweede Wereldoorlog georganiseerd zijn. De oorlog gooide natuurlijk roet in het eten en tijdens de wederopbouw daarna had Nederland aanvankelijk wel wat beters te doen dan zich druk te maken over zoiets triviaals als zomerkampen. In 1953 wordt de draad op kleine schaal weer opgepakt in Hulsthorst, een klein dorp vlakbij Nunspeet. Een jaar later zocht zomerkamp zijn heil in Barchem in de Achterhoek. Tot die tijd was zomerkamp dus een soort reizend circus met ieder jaar een andere locatie. Eigenlijk wel een leuk idee! Maar organisatorisch natuurlijk een uitdaging. Dan moet je ieder jaar opnieuw op zoek naar een goede route voor de spoken- speur- en dagtochten. En waar blijven alle spullen uit de

Abri? Om nog maar te zwijgen over het technohok. Alles in grote zeecontainers laden misschien?

VASTIGHEID

Vanaf 1955 komt er voor het eerst een soort vaste locatie, omdat de kampen een aantal jaar achter elkaar op het gemeentelijk sportpark in Arnhem plaatsvinden. Daar kwamen in twee weken tijd ongeveer 900 deelnemers bijeen. Die deelnemers waren aanvankelijk alleen Ouderenkampers (de leeftijd liep overigens wel iets anders dan nu) en later kwamen daar pas de Jongerenkampers bij. Iedereen werd ondergebracht in manshoge noktenten: zo'n tent met twee stokken in het midden. Picknicktafels, stoelen en banken waren ver te zoeken. Nou ja, in iedere tent stonden twee banken en er waren 'eettafels' met een zithoogte van ongeveer 30 centimeter en tijdens het eten zat je dan ook gewoon in het gras. Er waren ook veel dingen wel, zeker als je het tijdsgewricht in acht neemt. Zo werden dekens en matrassen aan de deelnemers ter beschikking gesteld. Er was ook al een grote centrale tent, maar geen gymzaal. De toestellen, zoals de ringen en matten, stonden gewoon buiten op het gras. Datzelfde gold overigens voor de wasbakken en de afwas vond je naast de tenten terug in 'droogrekken' gemaakt van takken en stokjes. In 1958 was het kamp voor de laatste keer in Arnhem.

PROGRAMMA

Veel zaken in die prille tijd van de zomerkampen zijn al heel herkenbaar. Zo was er van meet af aan een gedetailleerd spelprogramma. Met daarin bekende onderdelen als een dagtocht en zwemmen. De dagtocht was toentertijd wel voornamelijk een wandeltocht en deelnemers konden ook een wandeldiploma verdienen. Het zwemmen stond deels ook in het teken van zwemonderwijs en enkele verslagen suggereren dat het zelfs mogelijk was om tijdens het kamp je zwemdiploma te halen, maar of dat klopt is niet helemaal duidelijk. Er was veel ruimte voor 'sport

‘Zomerkampen was dus een soort reizend circus’

en spel’, wat onderverdeeld werd in ‘sport en spel’ en ‘sport en spel met de nadrukkelijke toevoeging ‘geen balspel’! Het bleven natuurlijk wel gymers in die tijd.... Er waren regelmatig competities zoals trefbal (met bal!), er waren ‘vaardigheidsproeven’ (uiteraard met diploma en gedetailleerde scores die in lijsten werden vastgelegd), een speurtocht en veel ruimte voor ‘keuze leiding’. Dat moet je zien als een door de leiding te bepalen spel. Er was ook al snel sprake van ‘nachtwacht’. Wat we misschien minder herkennen zijn de ‘volksspelen’ en de ‘kerkdienst’.

EEN NIEUW BEGIN

Eventueel rondreizen met zeecontainers en ieder jaar kamp op een andere locatie bleek voor de kampcommissie (heette echt al zo!) van toen ook al geen erg aantrekkelijk perspectief. Bovendien wilde men graag wat betere voorzieningen en dat was het gemakkelijkste te realiseren op een vaste locatie. Onder leiding van dhr. Blaauw werd een landelijke loterij georganiseerd. Kennelijk was deze bijzonder succesvol, want met de opbrengsten daarvan kon maar liefst 10 hectare grond in Beekbergen worden aangekocht. Een stuk groter dan het kampterrein zoals we dat nu kennen: dat meet nog ongeveer 8 hectare volgens

‘Er was sport en spel met de nadrukkelijke toevoeging ‘geen balspel.’ Het bleven natuurlijk wel gymers in die tijd...’

eXito. De snelweg A50 bestond nog niet, maar wel de Immenberg-, Reeënberg- en de Hoge en Lage Bergweg en..... uiteraard de spoorlijn! Grappig is nog dat de Hoge Bergweg (de weg achter dorp 4) doorliep in wat we nu als de Witte Kruisweg kennen. Daar ligt inmiddels die A50 tussen. We kunnen niet anders dan diep respect hebben voor de slagvaardigheid van de zomerkampers in die tijd en de toenmalige kampcommissie in het bijzonder. In iets meer dan een jaar tijd werd er geld geregeld, een terrein aangekocht en de nodige faciliteiten gefixed, zodat in 1959 het eerste kamp op het huidige terrein kon plaatsvinden. Wat we deze zomer dus viëren is het zestigste jaar zomerkamp in Beekbergen!

SPORTCENTRUM, KAMPTERRAIN OF RECREATIEOORD?

De aanschaf van het kampterrein door een organisatie die gelieerd was aan een sportbond zorgde voor consternatie in de Nederlandse sportwereld en ook binnen de KNGV zelf. De sportbonden, verenigd in de voorloper van wat nu het NOC-NSF is, maakten zich ernstig zorgen over deze ontwikkeling. Zij waren precies in die tijd bezig

met het maken van afspraken rondom de stichting van een nationaal sport- en trainingscentrum in de buurt van Arnhem: Papendal. Pas na expliciete toezeggingen, bevestigingen en herbevestigingen dat Beekbergen een recreatieoord en geen trainingsoord zou worden, kwam er weer rust aan het front. Vandaar ook dat bijvoorbeeld op de toegangspoort en andere uitingen steeds nadrukkelijk sprake is van een ‘Recreatieoord’. De relatie tussen het kampterrein en de bond was overigens best vaag. De Zomerkampen hadden volledig zelfstandig de loterij georganiseerd en alles verliep via een bankrekening op naam van de Zomerkampen en in beheer van de eerder genoemde heer Blaauw. Sommige bestuurders binnen de KNGV waren zelfs zeer terughoudend over de aanschaf van het terrein in verband met de discussie rondom Papendal. Ergens slingert nog een kwitantie rond van de aanschaf van het terrein expliciet ten behoeve van de Zomerkampen en daarbij wordt geen enkele sportbond genoemd. Dus van wie was het kampterrein eigenlijk? Na de aanvankelijke terughoudendheid, ging de bond een actieve rol binnen de Zomerkampen in Beekbergen spelen. Bij iedere weekopening was in ieder geval de bondsvoorzitter aanwezig, maar vaak waren er meerdere bestuurders. Dit was dan ook een plechtige gebeurtenis met het zingen van het bondslied, het hijsen van vlaggen etc. Die openingen vonden plaats bij het terras van de recreatiezaal (nu danszaal). Daar stond ook de bel, op de plek waar de ‘weerstand’ van eXito tegenwoordig ligt. Er waren twee toegangswegen naar het kampterrein: de huidige en eentje die dwars door het huidige bondsbureau heen liep. Overigens werd iedere morgen om 7.30 uur de bondsvlag opnieuw gehesen. De bondsvoorzitter gaf behalve bij de opening ook acte de présence op de vrijdagavond om staf en leiding persoonlijk te bedanken voor hun inzet.

LEVE HET KAMPTERRAIN!

Er was dankzij de loterij en andere ondersteuning niet alleen geld voor de aankoop van het terrein, maar men kon ook nog een recreatiezaal en keuken laten bouwen. Dat is precies een deel van het gebouw dat er nog altijd staat. Met wie kunnen we beter herinneringen ophalen dan met één van onze twee ‘Gouden Gympies’ (Dieni Grooten en Guus Groenen). Guus, die al sinds zijn zestiende jaar ID doet, vertelt: “De kok woonde toentertijd in de keuken. In het deel dat nu het kantoortje van eXito is. Verder waren er basale wasgelegenheid en toiletten met een klein administratiekantoortje daarachter: het zogenaamde ‘Blaauwhuis’”. Ongeveer op de plek achter de huidige administratie waar nu het bondsbureau begint. Guus: “Er waren geen douches, wel was er ergens een houten installatie waar een tuinslang met gaatjes doorheen liep. Daar kon je jezelf af en toe afspoelen”. Later kwam er een toilet- en douchegebouw: dit gebouw heet inmiddels Play en Klay, maar plee en klee is dus de geschiedenis erachter. Eigenhandig werd er door zomerkampers, op de plek iets achter de huidige ‘skihut’, een flinke loods getimmerd. Versnaperingen werden verkocht in de recreatiezaal, maar de bouw van de Blokhut liet niet lang op zich wachten. “De Blokhut was aanvankelijk helemaal geen hut, het was alleen maar een overkapping met één dichte muur aan de kant van dorp 2. Later is er een echte Blokhut van gemaakt, met eerst een dak met metalen platen en later is dat dak vervangen door het huidige dak”, herinnert Guus zich.

‘Er waren geen douches, wel was er ergens een houten installatie waar een tuinslang met gaatjes doorheen liep’

Aan de ene kant kun je zeggen dat het terrein erg kaal was in vergelijking met nu, maar er was, naast de genoemde zaken, nog wel een heuse toegangspoort en natuurlijk niet te vergeten: de bel! Dit waren veelal schenkingen. De bel had tot enkele jaren geleden nog een prominente plek bij één van de ingangen van het bondsbureau

HET RECREATIEOORD

Trots stond op de poort (een schenking) 'Recreatieoord KNGV'. Dat suggereert dat het over meer ging dan uitsluitend zomerkampen en dat klopt ook. Naast de Zomerkampen konden leden van het gymnastiekverbond namelijk ook op het terrein kamperen. Het gedeelte voor het kamperen bevond zich op het achterste deel van het terrein, voornamelijk op een gedeelte dat achter de Hoge Bergweg lag. Guus peinst: "Maar er stonden ook kampeerders achter wat nu dorp 2 is en ADH. Mijn ouders stonden daar ook en ik sliep toen gewoon in onze caravan. De ID van de Zomerkampen maakte in die tijd overigens ook de toiletten schoon op het kampeerterrein en de kampeerders konden desgewenst gebruik maken van het menu van de Zomerkampen en haalden hun eten dan op bij de keuken". De mix van kampeerders en zomerkampers leidde natuurlijk tot ongemakkelijke situaties. In de jaarverslagen van de Zomerkampen vind je opmerkingen over kampeerders die bij de Zomerkampen over de vloer kwamen en dat vonden de zomerkampers niet altijd fijn. Zij gingen eisen stellen aan de kampeerders: het mochten alleen nog leden en bekenden zijn en anders moest er eerst overlegd worden met de kampcommissie. Uiteindelijk is de kampeerfunctie voor niet-zomerkampers helemaal verdwenen.

ONTWIKKELING VAN HET TERREIN

In vogelvlucht een paar kenmerkende veranderingen van het terrein. De aanleg van de A50 heeft gevolgen. De overheid heeft een deel van het kampterrein nodig en dit wordt geruild tegen een ander stuk grond. Dit pakte gunstig uit voor de kampen: het nieuwe gedeelte sloot beter aan op de rest van het terrein. In ongeveer 1983 werd het oorspronkelijk kampeerterrein verkocht, de kampeerfunctie is altijd behouden gebleven en daar is nu nog altijd camping de Reëenberg en een groot huis met een fraaie tuin (en fanatieke honden). Met de verkoop van dat deel van het terrein, verdween de bredere functie van 'recreatieoord'. De bouw van het bondsbureau was een volgende grote stap. Hiermee verdween één van de twee oorspronkelijke toegangswegen en een flink deel van het terrein was niet meer bruikbaar voor de Zomerkampen. Hierdoor ontstond feitelijk een gekke situatie: de bond was met zijn bondsbureau opeens permanent te gast bij de Zomerkampen! Later werd hier een 'opmerkelijke' en definitieve regeling voor getroffen. Aan het einde van de vorige eeuw werd het terrein vervolgens door de bond verkocht aan investeerders en die verkochten het terrein later door aan eXito, de huidige eigenaar. Dat had tot gevolg dat er tijdens werkweekenden en soms kampweken opeens ook andere mensen en groepen op het terrein rondliepen. Dat was even wennen voor ons, want we hadden immers meer dan 40 jaar het rijk alleen gehad!

‘De kok woonde in de keuken’

Op hele vroege foto's van het terrein komen we de betonveldjes ADH al tegen. Daarop werd het gezamenlijke volksdansen georganiseerd. Dat volksdansen klinkt nu ietwat suf (heel erg suf!), maar is een gouden herinnering voor staf en leiding uit die tijd. Op de reünie van 40 jaar Zomerkamp in Beekbergen was er een klassieke bus waarin de oudste zomerkampers werden rondgereden en bij hen was het volksdansen nog altijd het verhaal van de dag. De veldjes werden overigens ook gebruikt om op te sporten: volleybal, trefbal, enzovoorts. Ze vervulden een belangrijke rol binnen het programma. Het Blaauwhuis en het oorspronkelijke douchegebouw werden eind jaren tachtig gesloopt en de huidige admi met douches en toiletten kwam daarvoor in de plaats. De douche- en toiletfunctie van het play en klay kwam toen ook te vervallen.

eXito heeft in de loop der jaren diverse flinke investeringen in het kampterrein gedaan. Denk aan de hekken rondom het terrein, de geheel nieuwe inrichting van de keuken en de picknicktafels om maar wat te noemen. Binnenkort komt er ook iets nieuws voor de ouwe vertrouwde (maar ook half rotte en in slechte staat verkerende) Blokhut.

INFRASTRUCTUUR

De dorpen waren in de vroege jaren herkenbaar aan een houten totempaal. Bij 'dorp' moet je jezelf wat betreft de infrastructuur ook niet teveel voorstellen. Het kampterrein was veel dichter begroeid dan nu en her en der stonden kleine, twee-stoks noktentjes tussen de struiken. Onze Gouden Gypsie over het Amfi: "Het Amfi was aanvankelijk niks meer dan een overdekt betonveld, bedoeld voor het volksdansen. Later kwam er pas een permanente tent overheen en volgden de tribunes".

Een grote verbetering voor de deelnemers was het storten van betonnen ondergrondjes in combinatie met grote vaste tenten. De betonnen ondergrond moest voor betere hygiëne zorgen en was tevens bedoeld om het vollopen van tenten tijdens regenbuien te voorkomen. Dat laatste bleek niet te lukken en in de jaren 90 werden muurtjes op sommige betonveldjes gemetseld om een einde te maken aan nachtelijke evacuatie bij stortbuien. Beter voor de kinderen, maar boze tongen beweren dat het ook wel prettig was voor de staf en leiding: die werden immers ADH opgetrommeld of gewekt uit hun toch al spaarzame slaaptijd, voor de evacuatie van de kids naar Amfi en Blokhut en het graven van geulen in de dorpen om het water af te voeren. Zelden zul je in je leven nog zulke goede teambuilding meemaken!

DEELNEMERS, WEKEN EN HET VERVOER

De zomerkampweken begonnen op zaterdagochtend en eindigden op zaterdagmiddag. Tijd om uit te rusten was er dus niet voor de staf. Temeer omdat het heel gebruikelijk was om meerdere weken achter elkaar te draaien. Dit werd mede gedaan omdat deelnemers de mogelijkheid hadden om zich in heel Nederland op te laten halen met bussen. Die bussen brachten eerst 'verse' deelnemers en namen de 'versleten' deelnemers weer mee. Guus herinnert zich: "Moet je jezelf voorstellen dat er dan dus even alle deelnemers van twee weken tegelijk rondliepen! In de drukke jaren zeventig was dat zomaar 1200 man! Dat was een mooie chaos". Het busvervoer zou veel te kostbaar worden als de sluiting en opening op verschillende dagen plaatsvond. Overigens maakte niet iedereen gebruik van de bussen, getuige een bedankbriefje aan Blaauw dat ik in het archief tegenkwam. Hierin verontschuldigen deelnemers zich dat ze van hem, als kampleider, geen afscheid genomen hebben '(...) daar wij reeds om 3 uur te fiets vertrokken waren' naar..... Harlingen!

DORPEN

Er waren aanvankelijk aparte jongens- en meisjesdorpen en de dorpen werden natuurlijk ingedeeld naar leeftijd: Jongerenkampers (12-16 jaar) en Ouderenkampers (16-19 jaar). Daar kwam later een jongere groep bij en dat werd toen het Jongerenkamp en het bestaande Jongerenkamp werd Middenkamp. Pas aan het einde van de jaren tachtig werden de Superjongerenkampers toegevoegd en nog weer een tijd later werden de Tienerkampers tussen het Joka en Mika ingevoegd. Maar eigenlijk waren deze nieuwe groepen deels een soort noodgrepen. Het hoogtepunt in deelnemersaantallen lag halverwege de jaren zeventig: in 1976 waren er bijvoorbeeld niet minder dan 4500 deelnemers! Grappig is nog om te constateren dat de 'oergroep' deelnemers, de Ouka's, later een zeldzaamheid werden. Er waren een tijdlang twee, hooguit drie groepen per jaar. Gelukkig zijn ze weer terug in alle weken en sterker dan ooit!

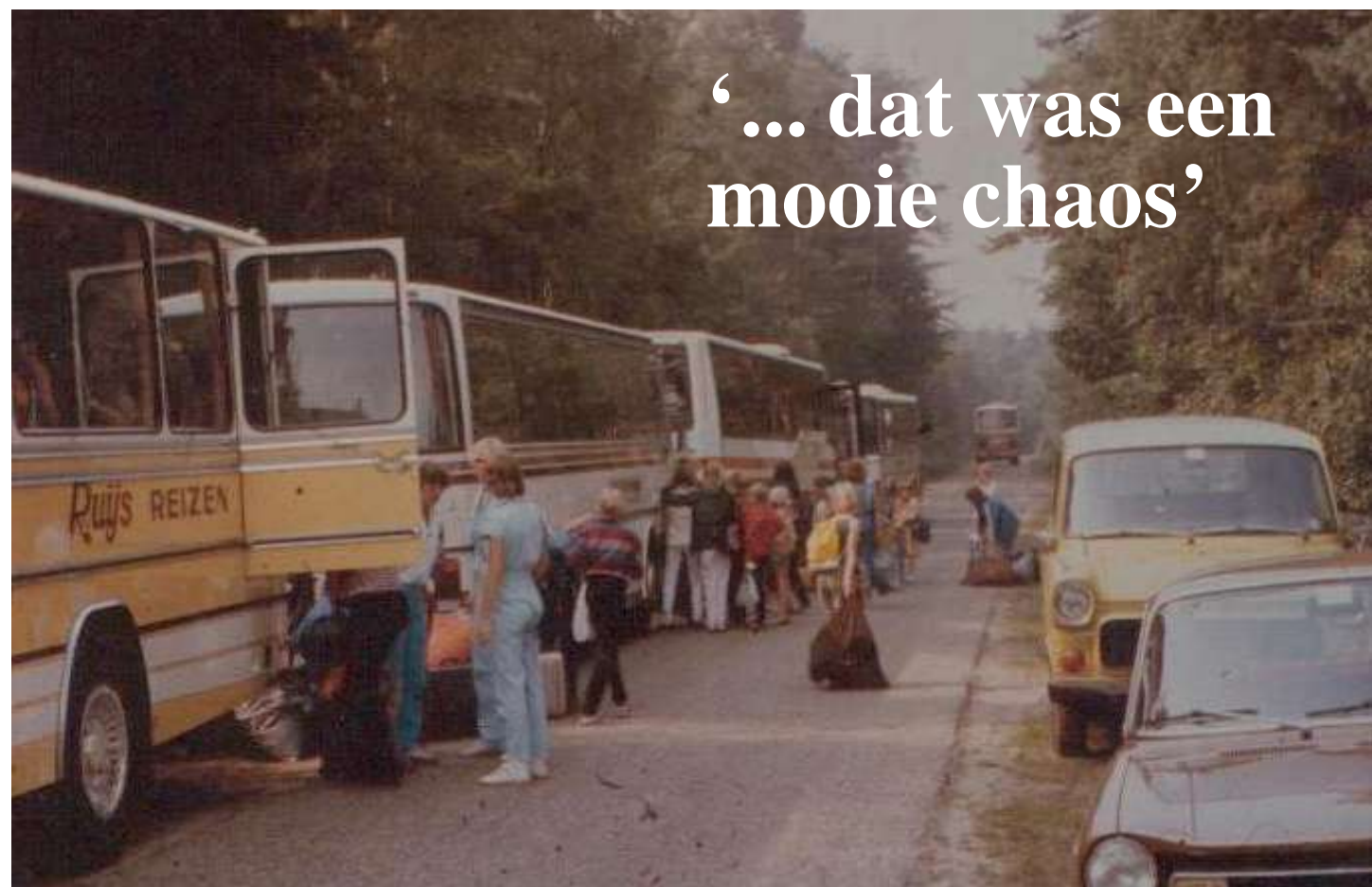
Er is veel verbeterd en bereikt op Zoka, maar er waren ook minder heugelijke situaties. Na 25 of 30 jaar trouwe dienst (en zijn gewicht in goud waard) verdween Blaauw niet geheel vrijwillig uit

de kampcommissie. In ongeveer dezelfde tijd werd ook besloten om te stoppen met het busvervoer. Opening en sluiting werden vanaf toen op aparte dagen gehouden, zoals we dat nu nog kennen. Door het stoppen met de bussen kelderden de bezoekersaantallen (onverwacht?) enorm. Dat is nog weer iets later zelfs een paar jaar zo matig geweest dat week 3 een week zonder deelnemers was. Dat klinkt niet alleen goed, dat was het ook! Een groep staffers ging gewoon zelf op kamp in die week.

DE RECREATIEZAAL

De recreatiezaal had aanvankelijk een dubbelfunctie: gym en recreatie. Staf en leiding hadden natuurlijk recht op ontspanning en in de recreatiezaal was een bar en een keuken. Guus Groenen: "In een bepaalde periode, ongeveer jaren '70 en '80, kon je er niet alleen wat drinken, maar ook gewoon een patatje bestellen 's avonds. Om half elf ging de deur alleen wel dicht. Veel stafleden gingen na sluitingstijd richting de bar van camping de Valouwe of mensen hadden ook zelf alcohol en zaten soms her en der op het terrein te drinken".

‘... dat was een
mooie chaos’

De roemruchte vrijdagavonden vonden in de recreatiezaal plaats, maar er werd natuurlijk ook gevolksdanst. Verder werden er regelmatig films vertoond, zowel voor staf en leiding als voor de deelnemers. Een film kijken was in de jaren '60 en '70 nog een zeer spectaculair onderdeel. De Nederlandse TV bestond uit één, vanaf 1965 uit twee en vanaf 1985 pas uit drie zenders. De DVD was nog lang niet uitgevonden, laat staan downloads en memorsticks! Maar in de Recreatiezaal gebeurde veel meer. Er waren zeer serieuze optredens. Voor de oudere zomerkampers: bijvoorbeeld combo Tonny Eyk met... Ben Cramer. Net zo makkelijk! En wat dacht je van de enige echte Avro's Toppop Show met DJ Anthony Parker? Het was 1971 en de latere toevoeging 'Disco' was volgens het aanplakbiljet nog niet van toepassing.

ADH

Ongeveer in de tijd dat het nieuwe administratiegebouw was opgeleverd, werd de recreatiezaal als ontspanningsruimte voor staf en leiding vervangen door 'ADH'. Hierdoor werd onder andere het alcoholgebruik gescheiden van de deelnemers, kon er meer herrie gemaakt worden en waren meteen de sluitingstijden van de baan.

Zomerkamp was inmiddels in een tijd aangekomen dat er (wederom?) een relatief klein maar zeer fanatiek stafteam heerste. Fanatiek wil ook zeggen dat men veel weken draaide. De kampcommissie van die tijd vond het belangrijk om de leiding en staf te behagen om ze zo te behouden voor Zoka. Ze merkten namelijk dat het krijgen van voldoende vrijwilligers langzaamaan lastiger werd. Speerpunt was daarbij 'vermaak' en zo ontstond

het leidingprogramma. Het enthousiasme kon niet op en daarom had je gewoon een flinke dropping, een hike van meerdere uren en een uitgebreide spooktocht als standaardonderdelen. Hoezo verstandig om vroeg naar bed te gaan? Om daar weer wat evenwicht in te brengen, ontstonden vervolgens de 'chillavonden' zonder muziek op woensdag bij de kampvuurkuil. Ten behoeve van de hike verrees aan de rand van één van de betonveldjes een abseilwand. Later is die, via een hangend platform dat nog bijna de grootste tragedie van Zoka was geworden, verplaatst naar de huidige locatie. De tokkelbaan heeft altijd gezeten waar hij nu nog zit: de platformen zijn nog gemaakt door Zoka, hoewel inmiddels deels vervangen/verbeterd. In de begintijd van de hikes was de tokkelbaan nog mobiel: die hingen we gewoon ergens in het bos op. Meestal bij de waterval, maar hij heeft ook eens op de Kale Berg gehangen. Aanvankelijk was het hoofdbestanddeel touw met ringen uit een gymzaal als katrol, maar toen dat vervangen werd door staaldraad (dat was sneller en rekt niet) ontstond ook de behoefte aan een vaste plek.

ADH zelf (dwz de feestlocatie) was niet meer dan een afdakje van tentzeil. Dat is langzaam maar zeker steeds verder gegroeid en verbeterd. Guus Groenen en Sam Vijn hebben daar jaren met tentzeilen lopen knutselen en Willem van der Elst heeft, samen met vele anderen, zich sterk (en druk) gemaakt over de permanente opzet met veel hout en stenen. Peter van der Weijde heeft vervolgens een heus licht- en geluidsplan inclusief toeters en bellen gerealiseerd voor tijdens de weken.

LEUKIGHEDEN

Er is natuurlijk van alles verzonnen om het zo leuk mogelijk te maken voor de kids. Zo is er jarenlang (met een stencilmachine!) dagelijks een kampjournaal gedrukt. En daar konden geen foto's in, maar het bevatte aanzienlijk meer tekst en onderdelen dan de dagverslagen op de site van nu. Het was dan ook niet voor de ouders bedoeld! Min of meer aansluitend ontstond het idee om een week een centraal thema mee te geven. Dorpen hadden altijd al een soort eigen identiteit (o.a. middels de totempaal), maar dankzij de centrale thema's kregen ook de dorpsthema's een grotere en duidelijkere rol. Kamplieden zijn er door de jaren heen in soorten en maten geweest. Ook al in de eerste jaren, hoewel het toen meestal de functie van Bonte Avondlied had. In de archieven tref je een lied aan dat een paar jaar op de serie 'bekende' kamplieden vooruit liep. De grote traditie van de kamplieden begint natuurlijk als er liederen worden geschreven met het thema als onderwerp. Zo ontstaat een uniek lied voor ieder jaar. De voorloper was meer een algemeen zomerkamplied en als ik me niet vergis heeft het tot 2017 moeten duren voor zich een ijzersterke opvolger daarvan heeft aangediend. Iets met '... Zomerkamp, Zomerkaaamp...'. Er worden sowieso minder liederen geschreven op kamp. Toen we ons nog echt druk maakten over bonte avonden, schreven de non-recra's iedere week op vrijdag een lied en gingen ze vervolgens alle dorpen langs om het ten gehore te brengen. Zingen alleen was voor een aantal mensen niet genoeg (voor anderen al meer dan genoeg!) en dus kwamen er ook dansen.

Zang en dans zijn zo 'Fundamenteel Zoka', dat Erik van der Waal er elders in dit magazine uitgebreid bij stilstaat.

SPELLOCATIES

Zomerkamp verandert en de wereld er omheen ook. Eerst was er de A50. Dat scheelde minimaal één spellocatie en Oosterhuizen was meteen ook iets verder lopen. Daarna gingen de campings een steeds groter stempel drukken. Er kwamen er steeds meer, ze werden groter, er kwamen huisjes en.... ze gingen recreatieprogramma's aanbieden! Zo liepen er ineens niet-zomerkampgroepen door het bos, ook 's avonds. De Zoka-standaard van 'zorg dat ze niet weten dat je er bent en dat ze later niet kunnen zien dat je er geweest bent', bleek lang niet altijd te gelden voor andere jongerengroepen. Dat heeft er, in combinatie met een uitermate overijverige boswachter en een toenemende bewustwording van het natuurschoon, toe geleid dat we 's avonds eigenlijk het bos niet meer in mogen. In ieder geval is het uitgesloten om 's nachts met het busje nog even snel een survivalparcours langs de beek te fixen. Laat staan om na middernacht een dropping met legervoertuigen op de heide uit te voeren! De toplocatie Kale Berg is in handen gevallen van golfende grondbeleggers en die wilden er niemand meer zien. Inmiddels zijn er al wel weer quads gesignaleerd, dus wie weet. Een spooktochtje in de Driehoek bleek teveel van het goede voor de kampeerboerderij en zo zijn er dus nogal wat mogelijkheden weggevallen. Daarvoor in de plaats kwam de Achtertuin (die afgelopen jaar wel heel erg heftig begroeid bleek), maar die op zich lekker dichtbij goede mogelijkheden biedt.

FEIT EN FICTIE

Feit en fictie lopen op Zoka door elkaar. Herinneringen zitten precies op de grens van feit en fictie en zomerkamp is een spel van herinneringen. Wat voor de één 'zus' was, heeft de ander juist als 'zo' ervaren. Dat is een prachtig principe. Iedereen creëert in zijn herinneringen zijn eigen zomerkampwaarheid. Die waarheid wordt gevoed door tijdperk, leeftijd en omstandigheden (6 dagen regen!). Daardoor kan volksdansen uitermate opwindend zijn voor sommigen, de Labamba voor anderen en een 'gedeelde tent' voor de volgende. Die waarheid wordt gevoed door leiding, staf en kinderen. Soms zit het mee en soms zit het tegen. Maar op kamp zit het altijd mee de komende 60 jaar! Feit of fictie?

‘Zingen alleen was voor een aantal mensen niet genoeg’

favorieten

RUGZAK

Bepakt en bezakt, zoveel mogelijk mee. Een goede rugzak is een must. Handig om mee te nemen als je op pad gaat. Er past veel in en is stevig.

DE MOK

Een attribuut die je zeker niet mag vergeten op zomerkamp. Wanneer je gaat sporten, een spel gaat spelen, of bij de tent bent is het handig om deze in de buurt te hebben. Zeker als je dorst hebt, want drinken is erg belangrijk!

eXito

Hoe het 20 jaar geleden begon voor eXito

Tekst: Wouter Kosterman

Als student van de HBO recreatie en Toerisme had ik een grote voorliefde voor de buitensport. Middels enkele stages heb ik groepen begeleid in voornamelijk de Vogezen en de Belgische Ardennen. Daar had ik gezien dat buitensport op schoolgroepen een speciale uitwerking had. Mensen waren blij en werden enthousiast van het aangaan van een onbekende avontuur. Ook in die tijd gingen vele bedrijven naar de Ardennen voor zogenaamde teambuildingsprogramma's. Na het HBO ben ik gaan freelancen bij een organisatiebureau op luchthaven Teuge, dit deed ik naast mijn werk als groepsopvoeder in een internaat voor jongeren. Na twee jaar ben ik met een woongroep kids op kamp gegaan, ik had immers buitensport ervaring en had alleen nog een mooie kamplocatie nodig. Mijn toenmalige baas van het organisatiebureau kende bij toeval de locatie van de KNGU. Hij was wel eens in gesprek geweest met het bestuur om daar het één en ander te gaan organiseren.

Dus zo ben ik in contact gekomen met de heer Vos (oud bestuurslid) die daar twee dagen per week de tak horeca mede organiseerde. Ook dit was de eerste gelegenheid om kennis te maken met Reginald Wilders, de kok en later beheerder van het centrum.

De inmiddels gepensioneerd Reginald woont nog steeds als buurman naast ons, samen met zijn vrouw Greet. Zoals gezegd; ben ik met de kids een week op kamp geweest op het kampterrein in Beekbergen.

‘Ik zag kansen; bedrijven op teambuilding naar de Veluwe’

Ik zag kansen; bedrijven op teambuilding naar de Veluwe. Niet ellielange ritten naar de Ardennen, niet de hele middag alleen maar vlotvaren. Maar snelle afwisseling in activiteiten, veel beleven in een middag en niet al te lange reistijden vanaf het westen.

Dus ik ben naar het bestuur gestapt met de vraag; ‘Ik wil graag het centrum exploiteren en outdoor gaan organiseren. Kan dat?’. Het bestuur zat al een tijdje met diverse gedachten over het centrum en de aankomende flinke op handen zijnde investeringen.

‘Speeltuin voor volwassenen’

We gingen van start; de krant gebeld en we kregen een paginagroot artikel met de kop; ‘Speeltuin voor volwassenen op de Veluwe’. De telefoon stond rood gloeiend, lange dagen, alles ontwikkelen en bouwen, kantoor draaien, verkoop gesprekken voeren en onderhoud werkzaamheden uitvoeren, enz.

Er zaten te weinig uren in een dag. Teambuilding voor bedrijven op de Veluwe bleek een schot in de roos.

En toen stond juli 1999 voor de deur, de eerste kennismaking met deze ongelooflijke fanatieke altijd vrolijke club vrijwilligers van Zoka. In de beginjaren was er wel sprake van weerstand, wat moet deze westerling met z’n buitensport op onze locatie. Toch hebben we elkaar na enkele jaren, door wederzijds respect, weten te vinden en vele zaken op de locatie samen aangepakt. eXito groeide en ging uiteindelijk het gehele centrum runnen en is daarna ook de tak horeca gaan verzorgen. Ruim 8 jaar later heeft de KNGU het totale centrum verkocht en ik heb het buitenterrein, oude kantine en de twee dienstwoningen, in eigendom weten te verwerven.

Dus hun antwoord was; ‘Schrijf eens een plan’.

Twee maanden later; na het schrijven van dit plan op een zolderkamer in Arnhem centrum, ben ik dit gaan presenteren aan het voltallige bestuur. Dat was spannend, Bert Bode (directeur) was ook bij deze bespreking aanwezig. Mede hij gaf de doorslag, laten we het maar eens een jaar proberen!

Toen ging alles in een stroomversnelling; O jee, een centrum exploiteren. Ik geen geld, dus rood staan 2.000 gulden, voor een kantoorinrichting en een telefoonlijn. Mijn best vriend Peter Sinot op Schiphol als compagnon gevraagd, voordat deze vertrok voor zijn zoveelste buitenlandse avontuur.

Inmiddels is eXito een kleiner bedrijf geworden en heeft het congrescentrum en het groepshotel afgestoten. Lonie, mijn vrouw, werkt inmiddels al enkele jaren mee en we concentreren ons op het hoogseizoen, groepskamperen voor allerlei soorten groepen, buitensport evenementen en organiseren van grote relatiemarketing events in ons nieuwe bedrijf; ANDERS.nl

Komend jaar viert eXito haar 20-jarig bestaan en wat lijkt het thema van Zoka 2018 op het eerste Zoka-thema waarmee ik met jullie kennismakte, dit kan geen toeval zijn! Wij hopen op nog vele mooie jaren om, samen met de Zomerkampen, van deze mooie plek op de Veluwe te kunnen genieten!

de aantallen

PER ZOMER

170	kratten appels knabbelen we op
5850	tarwebroden gaan er doorheen
21800	schuimblokken snoepen we weg
3042	roze koeken eten we op
19000	ijslollies worden er opgepeuzeld
1355	kilo aardappels worden er geschild
5850	liter soep eten we
3575	pakken melk drinken we
2709	pakken toetje smikkelen we op
910	kilo vlees eten we
488	kilo doperwten/worteltjes worden er gekookt
520	kilo sperziebonen worden er gedopt
	ennn.... veel koffie

ZOMERKAMPEN

Altijd feest!

foto kuipers

Tekst: Ferdi Kuipers

Jaren geleden (ik weet nooit hoe lang) kwam er ene Yvonne bij ons in de winkel. Nu hebben we wel meer klanten die Yvonne heten, maar zo later bleek was dit dé Yvonne Kerstens van de Zomerkampen. Ze kwam met een verhaal en met een vraag. Ook weer niet ongewoon, maar het was een verhaal waarvan we dachten het te begrijpen. Niet dus. Maar in al onze onschuld hebben we een offerte gedaan en geduldig gewacht. Na enkele weken hebben we toch maar eens gebeld met de vraag of de offerte duidelijk was. "Ja, de offerte was wel duidelijk, maar blijkbaar hadden wij niet goed begrepen wat er gevraagd was". Na nog een duidelijke uitleg begon het bij ons te dagen wat de Zomerkampen zijn. Opnieuw een offerte gedaan en die paste wel in de behoefte die er was bij de Zomerkampen.

Nu was het wachten op het begin van de zomer, het begin van de Zomerkampen. Maandagmiddag kwamen de eerste vreemd uitgedoste personen in onze winkel met het eerste fotorolletje. Nadat we dit hadden afgedrukt, zagen we voor het eerst beelden van dit kamp. Wat waren we verrast, zoveel kinderen, zoveel leiding en zoveel plezier. Nu kan ik het hele proces van foto's nummeren, ophangen, bestellen en afdrukken hier wel gaan omschrijven, maar dat boeit eigenlijk niet zo. Ik kan het wel samenvatten in één zin: wat wordt er veel moeite gedaan om de kinderen een blijvende herinnering mee te geven in de vorm van foto's.

In het eerste jaar van de Zomerkampen kregen we een uitnodiging om eens te komen kijken op het kampterrein. Bij aankomst werden we al staande gehouden; "wie we wel niet waren en wat we kwamen doen". Na wat uitleg werden we begeleid naar de adm. Later dachten we, wat goed dat we tegen werden gehouden en niet iedereen zomaar het terrein op kan lopen. Na wat handen schudden en namen noemen, die we al snel weer vergeten waren, volgde er een rondleiding. We waren zo verbaasd dat zo iets moois in de buurt van Apeldoorn plaatsvindt.

‘Vreemd uitgedoste personen in onze winkel met het eerste fotorolletje’

We vielen van de ene verbazing in de andere. Van bijzonder uitgedoste mensen en kinderen, tot het ongelooflijke enthousiasme van iedereen. Het was nog een hele gezellige avond. Toen we naar huis reden waren we stil; overdonderd door zoveel positiviteit. Waar maak je dat nog mee?

De bezoeken aan de Zomerkampen werden een jaarlijkse traditie en zo hebben we bijna elke activiteit in werkelijkheid mogen mee beleven. En daar zijn we iedereen nog steeds dankbaar voor. Zo een fantastisch sfeer en we gingen altijd met een gevoel van trots weer naar huis. Trots op alle kampmedewerkers die er alles aan doen om het zoveel kinderen naar het zin te maken.

De Zomerkampen moesten natuurlijk ook met hun tijd mee net als wij als Foto Kuipers. De digitale revolutie kwam eraan. Gelukkig waren we één van de eerste die in Nederland digitale producten konden afdrukken en zo is de overgang voor de Zomerkampen, van analoog naar digitaal probleemloos verlopen. Door goed overleg en een professionele instelling van beide partijen kunnen we er voor zorgen dat het met de foto's wel goed zit. Wekelijks praten we dan over duizenden foto's die gemaakt worden. Door de fotostaf van de

‘Overdonderd door zoveel positiviteit’

Zomerkampen uitgezocht en besteld en door ons afgedrukt. Waarna de fotografen er dan weer voor zorgen dat dit op kamp verder uitgezocht wordt. Op vrijdagavond/nacht moesten er voor ieder kind de juiste foto's in het juiste envelopje zitten. Een megaklus. Maar ook dat wordt met veel plezier gedaan door de fotografen. Alles voor de kinderen. En zo zijn wij er ook over gaan denken. We vinden het zelfs na al die jaren nog steeds fijn dat we al die foto's mogen afdrukken en mogen samenwerken met allemaal mensen die dat ene doel voor ogen hebben. De kinderen een mooie week bezorgen. We hopen dat de Zomerkampen tot in lengte van dagen mogen blijven voortbestaan. Dat nog duizenden kinderen hiervan mogen genieten. Dat er genoeg vrijwilligers blijven om dit alles mogelijk te maken. We weten dat veel vrijwilligers het zonde zouden vinden als dit er allemaal niet meer zou zijn. We zien dat er met passie met én voor de kinderen gewerkt wordt en dat moet zo blijven. Jullie zijn een voorbeeld voor de rest van Nederland en de wereld. Wij blijven met hetzelfde enthousiasme de foto afdrukken verzorgen. Op afstand maken we mee wat er op de Zomerkampen gebeurt. Ons jaarlijkse bezoek houden we in ere.

Frank Rijken

TOPSPORTENDE ZOMERKAMPER

Naam Frank Rijken

Beroep Sporter

Geboren Oostvoorne, 24 november 1996

Woonplaats Zwijndrecht

Studie Bedrijfseconomie

Gezin Vader, moeder, twee broers en een zus

Sportief hoogtepunt Deelname Meerkamp op Olympische Spelen in Rio de Janeiro

Hoe lang ben je op kamp geweest en welke leeftijdsgroep vond je het leukst?

Ik ben in totaal zes keer op kamp geweest. Ik heb elke leeftijdsgroep doorlopen, maar ik denk dat de eerste keer als Sjoka het meeste indruk op mij heeft gemaakt. Ik verveelde me geen moment en ik herinner me nog goed dat ik niet weg wilde nadat de halve week voorbij was.

‘De eerste keer als *Sjoka* heeft het *meeste indruk* op mij gemaakt’

Met welke vereniging kwam je op kamp?

Ik ging vaak mee met mijn trainer Remon Rooij, waarmee ik nog steeds dagelijks in dezelfde zaal train. Verder ging ik met andere sporters van O&O Zwijndrecht (mijn huidige club) en er gingen jongens mee van WIK Oostvoorne, mijn lokale sportvereniging, die overigens ook op mijn basisschool zaten.

Welke zomerkampherinnering staat je het meeste bij?

De avonden bij het kampvuur, blijven mij het meest bij. Daar ontstaat vaak zo een ontspannen sfeer, waarbij iedereen zijn verhaal doet naast een warm vuurtje.

Zit (top)sporten in de familie?

Mijn zus Marlies heeft als topsport turnster meerdere grote wedstrijden gedraaid waaronder twee Wereldkampioenschappen en meerdere gouden medailles op World Cups. Verder sport(te) iedereen enthousiast in mijn gezin. Mijn familie leeft ook mee met de sportprestaties van ons, dus sport leeft wel bij mijn familie.

Is je studie goed te combineren met topsport?

Ik volg nu het eerste jaar van mijn bachelor bedrijfseconomie op Tilburg University. Het was even wennen aan het begin van het jaar, maar ik vind steeds meer mijn weg daar. Ik denk dat ik een prima combinatie kan maken met mijn bachelor en mijn sport.

‘De avonden bij het *kampvuur*, blijven mij het meest bij’

Hoeveel uur train je per week?

Ik probeer per week rond de 24 uur te trainen verdeeld over acht trainingssessies. Buiten deze uren doe ik vaak nog een specifieke krachttraining.

Welke toestel is je favoriet?

Rekstok is mijn favoriete toestel. Het kan een enorm vrij gevoel geven, omdat je bij de afsprong een vluchtelement, een zweefmoment hebt. Brug hoort ook bij mijn favorieten waar ik nog veel progressie boek. Dit zijn ook mijn beste onderdelen in de meerkamp.

Veel mensen denken bij turnen aan een individuele sport, hoe zie jij dit?

Het is waar dat je een prima wedstrijd zou kunnen draaien zonder een team. Maar toch kun je door een team vooral op de trainingen, maar ook op de wedstrijd een enorme boost krijgen. Ik had dit niveau niet kunnen bereiken zonder mijn teamgenoten en ik denk dat iedereen dat heeft. Dus wat dat betreft is turnen een teamsport.

Wat is je doel op sportief gebied?

Ik ben hard aan het trainen om weer op de Olympische Spelen te mogen staan met het team. Deze keer in Tokyo; het wordt weer een spannende cyclus. Als we eenmaal de Spelen hebben gehaald, komen de volgende doelstellingen. Die doelen daar zullen waarschijnlijk een teamfinale en een individuele finale zijn. Maar eerst ligt de focus op de Spelen halen.

Veel collega's van je hebben tatoeages. Jij ook? Of wil je die nog eens laten zetten?

Ik heb op dit moment geen tatoeages, ik ben ook nog niet van plan er een te laten zetten. Maar wellicht wil ik over tijd wel een tatoeage laten zetten, ik sluit nog niets uit.

Wat wil je later worden en wat zijn je plannen voor de toekomst?

Ik heb nog niet echt iets waarvan ik zeg 'dat wil ik later worden!' Het staat nog open, ik heb een redelijk brede studie gekozen, waarmee ik nog vele richtingen op kan. Het lijkt me in ieder geval leuk om ook later een rol te vervullen in de turnsport.

Ik zou graag mijn bachelor en master willen halen tijdens mijn topsportcarrière. Voor mijn verdere loopbaan heb ik nog geen vast plan. Eerst dit doel behalen, dan kijk ik of er andere mooie kansen te pakken zijn.

Zien we je nog eens terug op kamp? In welke rol zou dat zijn?

Als alles goed gaat in de sport, zal ik elke zomer een grote wedstrijd hebben. Dus zolang ik op dit niveau sport, wordt het lastig. Maar na mijn sportcarrière lijkt het mij leuk om nog een keer een rol te vervullen. Ik weet nog niet precies welke.

‘Ik ben *hard* aan het *trainen* om weer op de *Olympische Spelen* te mogen staan met het *team*.’

DROGE SOKKEN

Niets is er zo vervelend als natte sokken. Je kan er niet genoeg bij je hebben. Als het regent worden ze nat. Als het warm is stinken ze. Er blijft zand in hangen en ze worden vies. Maar ze beschermen wel onze voeten tegen blaren. Vergeet dus niet voldoende sokken mee te nemen.

SCHUIMBLOKKEN

Snoep in de blokhut! Zoveel als je wilt... En schuimblokken die zo heerlijk in je mond smelten. Geplet tussen je tong en je gehemelte. Zeker weten dat je er op kamp meer eet dan thuis.

favorieten

reacties

Allemaal heel erg bedankt voor de super week die jullie Rens hebben bezorgd. Hij is inmiddels alweer bijna schoon. Alleen de blauwe verf wil nog niet uit zijn navel... **MIRIAM KAFOE** Bijna het eerste wat Amber zei bij het ophalen is dat ze volgend jaar weer van de partij is. Moe en schor maar helemaal blij en vol verhalen is ze weer thuis! Ze heeft het fantastisch gehad! **MARJA WANNER** Onze boys hebben het super gehad. Wij krijgen alleen maar leuke en mooie verhalen te horen! Diepe buiging voor jullie **HENK-JAN VAN ZANDWIJK** Besmettelijk leuk, een tweede thuis, iets om een heel jaar naar uit te kijken en een week die veel te snel voorbij gaat. **JOHN NIJHUIS** Je kan: stilzitten, internetten, tuinieren, terrasje pakken, golfen, zwemmen, dansen, bellen varen.. en kan zoka! **LUUS SCHOUTEN** Zoka is voor de kinderen het gaafste kamp! **KELLY THIJSEN** Op zoka is iedereen gelijk, kan (bijna) alles en je moet er zijn geweest! **RIENKE KEMPE** Zomerkamp, dat wil je beleven! **GYMPIE VAN ZOMERKAMPEN** Super leuk en gezellig. Ook als je niet op turnen of dansen zit, ga je een geweldige week beleven **ROBERT KLAASSEN** Op zomerkamp is een week veel te kort! **CINDY DE JONG** Zomerkamp is voor jong en oud een groot feest! **LISANNE WOONS** Onze dochter heeft het fantastisch gehad. Een adres waar je met een gerust hart je kinderen kunt achterlaten. **LIDY VAN ROSSUM** De plek waar je als je er naar toe gaat je hart groter wordt! **PIET REIJERS** Het is geweldig super. Iets om nooit te vergeten! **YANA KORCZYNSKI** Geen andere vakantiebestemming is leuker dan zoka! **ROSA HENDRIKS** Vakanties worden hier gepland om zoka heen. Ze bezorgen onze dochters al jaren een onvergetelijke kampweek. **NICOLE HAGENAARS** Een zomer niet op kamp is een zomer niet geleefd! **LENTHE KLAASSEN** Niet te beschrijven, gewoon top! Love it! Kon je maar iedere vakantie kampen! **METTE OSKAMP**

Pampus... PAMPUS!

Elke dinsdagavond na het eten begint het te broeien. De geur van haarlak, wax en andere frisse luchten komen uit de doucheruimtes en de Mika's en Ouka's lopen er op hun paasbest bij... Wat is er aan de hand op het doorgaans stoffige kampterrein?! Jawel... het is Pampusavond!!! Het Mika-gezelschap trekt begin van de avond over de heuvel om ergens rond middernacht weer terug te komen. De Ouka's vertrekken iets later om vervolgens die dag helemaal niet meer terug te komen op het kampterrein. Dat scheelt nogal eens een slok op een borrel als in een kleine week ADH het zonder de Ouka's moet doen.

In de bus begrijpt de chauffeur meestal de doelgroep wel en zweept de discogangers alvast een beetje op. Het grappige is dat er een hele groep leiding en staf is die al jaren op kamp komt, maar nog nooit op in Pampus is geweest. Dit recht is voorbehouden aan de leiding en staf van Mika en Ouka én een select groepje non-recrea's dat later op de avond hun neus nog even komt laten zien.

Aangekomen bij de discoboerderij stapt iedereen uit de touringcar en hoort men waarschijnlijk al de eerste klanken van La Bamba of de kampdans. De DJ's van Pampus weten precies wat een gemiddelde zomerkamper graag wil horen en er ligt dan ook een mooie playlist in de DJ-booth. Uiteraard staan op deze lijst ook de zomerhits van dat jaar en andere klassiekers zoals "Sneltrein naar Zandvoort", "All I want for Christmas" en alle krakers van De Snollebollekes.

Voor de deelnemers die het binnen te luidruchtig of te warm vinden, is buiten altijd een plekje om even op adem te komen en lekker bij te kletsen. Zodra de dansuren van de Mika's erop zitten, gaan zij de bus weer in en worden uitgebreid uitgezwaaid door

de achterblijvende Ouka's. Die viere hun eigen feestje nog even verder door, net zolang als dat er iemand achter de draaitafels staat of iedereen z'n bed al heeft opgezocht en de dansvloer dus bijna leeg is. De Ouka's slapen in het café-gedeelte; het is een wirwar van luchtbedden, slaapzakken en toilettassen. Langzaamaan vallen de meeste ogen dicht, het is immers al dinsdagnacht. Her en der wordt nog gegiecheld om snurkende of in hun slaap pratende dorpsgenoten, maar uiteindelijk vat iedereen de slaap.

Het ontwaken is ook een fenomeen op zich. Iemand van de ID (die alle slaapspullen weer op komt halen) of één van de vrijwilligers van Pampus weet de volumeknop van de geluidsinstallatie te vinden en zorgt ervoor dat iedereen acuut rechtop in z'n slaapzak zit. Hup, eruit... er moet ontbeten worden. Het ontbijt maken de Ouka's zelf en bestaat de laatste jaren onder andere uit gebakken eieren, al dan niet met spek.

Als alle spullen opgeruimd en ingepakt zijn, zit er nog een kleine tochtje aan te komen; die naar het zwembad. Hier kan iedereen lekker uitbrakken en weer op krachten komen voor de tweede helft van de week.

De band tussen de Zomerkampen en Pampus bestaat al ruim 30 jaar. Het is vaste prik dat een aantal vrijwilligers van Pampus op onze reünie gezellig komt helpen en andersom zijn er altijd wel wat zomerkampers te vinden op de evenementen van Pampus. Net zoals wij viert Pampus komend jaar een jubileum. Eind augustus organiseren zij een groot feest vanwege hun 50-jarig bestaan. Een prima basis om nog jaren samen op te trekken.

shop

lunchset GYMPIE

IN STIJL OP SCHOOL
OF NAAR HET WERK...

Lunchset Gympie

Bestaat uit drinkbeker en lunchbox

Merk Rosti Mepal

Prijs 6,50 euro per stuk

Aanbieding set voor 10 euro

Verkrijgbaar in Blokhut

Made in Holland

uniek AANBOD

LOOP JIJ ER
KOMENDE ZOMER
WARMPJES BIJ?

Materiaal softshell

Model dames of heren

Bestellen tot eind april

Levering medio juni

Prijs 38,50 euro incl. naam (of niet)

Website www.bit.ly/zokasoftshell

Meer info promotie@zoka.nl

VERKRIJGBAAR IN
DE KLEUREN

rood oranje geel

groen blauw donkerblauw

zwart grijs

zwembad de schaeck

Tekst: Niek van Gurp

Sinds eind vorige eeuw, dus al bijna 20 jaar, komen de Zomerkampen in Twello bij Zwembad De Schaeck. Ieder jaar is het weer een groot feest als al die kinderen, leiding en staf te gast zijn op het complex.

Het zwembad heeft een grote accommodatie, met zowel een binnen- als een buitenbad. Hierdoor is het voor de Zomerkampen een geschikte locatie, omdat er bij slecht weer ook gewoon lekker binnen gezwommen kan worden. In het logo staat dat het 'het warmste bad van de regio' is. Dit klopt ook echt, want het minst warme bad heeft een watertemperatuur van maar liefst 30 graden!

‘Het *warmste* bad in de regio’

In het binnenbad zijn er meerdere baden. Er is een wedstrijdbad van 25 meter lang, waar allerlei leuke speelmaterialen in liggen. Ook zijn hier startblokken aan de zijkant, waar je lekker bommetjes en misschien salto's van kunt maken. Verder is er een 25 meter lange glijbaan, een stroomversnelling en recreatiebad. Wanneer je helemaal uitgeput bent, kun je in de whirlpool lekker uitrusten. De Zomerkampers testen regelmatig uit met hoeveel personen je maximaal kunt bubbelen...

Als het lekker zomers is, is het natuurlijk ook heerlijk om buiten te zwemmen. Het buitenbad van De Schaeck heeft een 3 baans glijbaan, waar je leuke wedstrijdjes op kunt doen. Wie is er als eerste beneden van de glijbaan? Ook is er een bad met twee duikplanken waar de Zomerkampers nog wel eens een leuke show weggeven. Wie maakt de meest spectaculaire sprong van de duikplank?! Op de enorme ligweide ligt iedereen te zonnen en laten de gymkinderen hun kunsten zien op de grote luchttrampoline.

Hoogtepunt is om met alle Zomerkampers tegelijk de kampdans te doen in het binnen- of buitenbad als de hele dag de zomerkamphits door de speakers schallen.

Van al dat zwemmen krijg je natuurlijk enorme honger... en ook daar is een oplossing voor! Zwembad De Schaeck beschikt over een gezellige horeca, de Schaeckelbar genaamd. Daar zijn allerlei lekkere snacks, drinken en verkoelende ijsjes verkrijgbaar. Het zakgeld moet dus zeker mee naar het zwembad!

leuk!

Pannenwas

Een Mika die aan het begin van de week met nette haren en een stijltang binnenkomt en tegen het einde van de week met diezelfde stijltang een tosti bakt

Boomkleven

Positief verontwaardigde ouders

Tika's die heel stoer op willen blijven,
maar met de eerste ronde van de nachtwacht al liggen te snurken

Turnhal

Als je jarig bent op kamp en Gympie je komt feliciteren

ADH tussen 5 en 6 uur

Een zingende groep Joka's al van verre aan horen komen

Overwonnen heimwee

Kampvuur

Heel veel enthousiaste kinderen bij het fotoraam met nieuwe foto's
Thuis nagenieten van een

kleurrijk kampshirt-wasje

De bekkies aan het einde van de week bij de laatste keer yell

Discodouche

Dansen in de stad

Kinderen die transformeren van timide naar zokawild

Dat de slechterik bij het sjokaspel,

toch altijd weer een goeierik blijkt te zijn

Freerunning in het bos

Een gave mix van de dansstaf

Vreemde blikken van "normale" mensen bij de waterval

Spelletjes spelen aan de leidingtafel

Drie Generaties

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: 'wie zijn jullie?'

Wij, dat zijn Hans Kelder (70), vader van Yvette Venema (43) en Yvette is weer de moeder van Lars (11), Bente (10) en Emma (7). Sinds een aantal jaar komen wij gezamenlijk op kamp.

Hoe lang komen jullie dan bij elkaar al op kamp?

Dat was heel even rekenen. Hans weet het niet exact meer, maar het is ongeveer 20 jaar. In de jaren '60 en '70 ongeveer 12 jaar, in de jaren '90 één keer en nu alweer een jaar of 6 in de Blokhut. Dit maakt totaal: $19 + 25 + 7 + 4 + 2 =$ totaal 57 jaar op kamp, dus bij elkaar al bijna net zo lang als de Zomerkampen bestaan!

Waarom kom je op kamp, wat is er zo bijzonder aan?

De jongste generatie begint gelijk allerlei leuke anekdotes en grote en kleine redenen te roepen, heel duidelijk blijkt dat iedereen zijn eigen ideeën hierover heeft.

Lars: 'Omdat opa en mama gaan!' Maar als mama en opa niet gaan, zou je dan ook niet meer gaan? 'Jawel! Tuurlijk wel! Je leert er allerlei leuke dingen en beleeft steeds nieuwe avonturen.'

Emma: 'Je kan lekker dingen doen zonder papa en mama!' Maar mama is ook op kamp! De kinderen in koor: 'Ja, soms is dat wel lastig want dan gaat ze je plagen, maar meestal valt het wel mee en is het juist gezellig als je soms even gedag kunt zeggen.' Bente is wat stiller, denkt er even goed over na en zegt vervolgens: 'Ik vind het leuk dat je heel veel met elkaar bezig bent en ik voel me vrij in de natuur'. 'Ik voel me gewoon thuis op ZOKA' vervolgt Yvette 'het is heel bijzonder om te zien dat je met zoveel verschillende mensen zoiets moois neerzet. Je kunt lekker jezelf zijn en doen wat je thuis minder snel zou doen. Het feit dat iedereen wordt gewaardeerd om zijn eigen kracht en individualiteit is een belangrijk kenmerk van het succes denk ik'. Hans beaamt dit. 'Niemand kan het bijzondere precies beschrijven, maar de sfeer, die is uniek. Je werkt samen om soms (rot)klusjes, zoals de pannenas, te doen en het is nog gezellig ook. Samen iets bijzonders neerzetten en de kinderen een leuke week bezorgen, dat doet iets met je.' Yvette vult aan: 'Ik vind het erg leuk dat ik dit virus op mijn kinderen heb weten over te dragen. Lars

heeft het er nu al over wat hij als Ouka gaat doen. Zou superleuk zijn als hij dan nog steeds mee gaat. Maar ze hoeven niet. Als ze niet willen, blijven ze gewoon thuis.'

We hoorden de kinderen er al even over, maar hoe is het om als familie op kamp te gaan?

De algemene conclusie van iedereen is dat het heel bijzonder is. Yvette geeft aan het heel speciaal te vinden, om dit samen met haar vader en kinderen te beleven. 'Sowieso zitten de zomerkampgenen in mijn bloed. Mijn ouders hebben elkaar ontmoet op ZOKA. Dus ik ben als het ware één van de eerste zomerkampenkinderen. Mijn moeder is in 1963 voor het eerst op kamp geweest, in de allereerste beginjaren. Logisch dat ik me er thuis voel!'

Hans vertelt: 'Zonder de suggestie van Yvette een paar jaar geleden zou ik in deze periode niet meer op kamp geweest zijn. Ben dus wel blij dat zij het initiatief heeft genomen. Het is wel heel leuk dat ik er weer bij ben en mag genieten van dat 'ZOKA-gevoel'. Bente vindt het 'heel erg leuk en fijn en bijzonder; niet iedereen gaat met zoveel familie op kamp'. Dat vindt Lars eigenlijk ook wel. Emma is nog wat jonger en vindt het de gewoonste zaak van de wereld dat er familie op kamp rondloopt. Lars: 'Weet je wat ook leuk was: toen ik de eerste keer op kamp was, toen was mama mijn leiding. Mocht ik fijn naast haar slapen bij de Sjoka's. En dat was maar goed ook, want ik vond het heel erg spannend!' Ook Emma had haar moeder naast zich, de eerste keer dat ze op kamp was. Yvette: 'Vooral Emma kwam 's nachts helemaal tegen me aan kruipen. Heerlijk was dat. Maar overdag is ze gewoon één van de kindjes in de tent. Dat vinden ze de eerste dag lastig, maar daar wennen ze heel snel aan'.

Dus anderen merken er niets van dat jullie familie zijn?

Hans en Yvette denken dat anderen niet zo snel merken dat ze met een familie op kamp zijn, of het moet zijn dat de kinderen in de Blokhut heel hard roepen dat dat hun opa en/of moeder is. De kinderen hebben ook hun eigen zakgeld enzo, dat is voor henzelf ook het leukste. Ze hebben het veel te druk om zich met ons te bemoeien, en dat is maar goed ook. Yvette: 'Maar ik vind het natuurlijk superleuk om met zijn allen te gaan, ben er ook wel trots op hoor.'

Maar we missen wel iemand in dit hele verhaal. Lars, Bente en Emma, waar is jullie papa als jullie op kamp gaan?

Bente: 'Die is thuis, die moet nog gewoon werken. Lars: 'En hij pakt alles in voor de vakantie!' Emma: 'Hij moet de koffers pakken, anders kunnen we niet op vakantie. Maar hij moet ons wel brengen en halen'. Yvette: 'Haha, die wil inderdaad niet mee op kamp, maar afgelopen jaar is hij zowaar voor het eerst in de 18 jaar dat wij elkaar kennen wel mee geweest in een tussenweekend. Toen heeft hij meegeholpen met van alles en nog wat en raad eens: hij vond het nog leuk ook!'

Jullie komen bij elkaar al heel lang op kamp en hebben veel meegemaakt: wat is het leukste dat je ooit op ZOKA hebt gedaan?

De kinderen zijn op slag stil. Als ik vraag waarom barsten ze uit: 'Hoe kunnen we nou één ding kiezen uit al die leuke dingen!' Na enige discussie komen

er toch een aantal hoogtepunten uit. Emma, de Sjoka ('ik ben geen Sjoka meer, volgend jaar mag ik bij de Joka's!!') vindt toch het zwemmen wel het leukste. Bente (Joka, komend jaar Tika) kan niet goed kiezen, ze houdt het op het zwemmen en de spelletjes: 'Vooral een smokkelspel achter de heuvel vind ik erg leuk'. Lars (Tika) komt daardoor ook tot een idee: 'Jaaaaaaa, het smokkelspel van de Tika's, daar moest je houten borden verzamelen en aan het einde moest je dan een katapult bouwen, echt heel erg gaaf!' Ook de zeephelling en het discodouchen scoort hoge ogen. Lars vertelt enthousiast: 'Met de jongens gaan we dan buikschuiven in de douche. Nou, dat kan thuis echt niet!' Bente vervolgt: 'Ik heb een keer mama helemaal ondergeverfd bij de waterspelletjes. Dat gelooft niemand als je dat vertelt.'

Yvette heeft een heel ander soort herinnering: 'De allerleukste en dierbaarste is een cliffhanger: vraag me er maar eens naar als we op het kampterrein zijn, maar het één na leukste is denk ik steeds terugkerend: de ochtend in de blokhut. Als Blokhutter ben je altijd één van de eersten op, want zonder koffie geen ZOKA. Als dan de kratten gevuld zijn en ik ga even zitten met een kopje thee (jawel, ik drink zelf geen koffie), dan kom ik echt even bij. Als de zon dan zo langzaam boven de bomen en het toiletgebouw uitkomt en de eerste duffe hoofden komen van de heuvel af, en even later de eerste kinderen richting

toiletgebouw, dan zit ik echt te genieten.' Hans moet er lang over nadenken, er zijn veel mooie herinneringen. Maar dan kiest hij er toch één uit de 'oude doos': 'Toen AVRO's Toppop boven in de kantine (nu danszaal) was met de drive-in show. Dit was eind '60, begin jaren '70 ergens. Toen we de volgende dag naar het natuurswembad in Loenen gingen (lopend, zoals dat toen ging) vroegen ze daar of het leuk was geweest, ze hadden ons daar gewoon kunnen horen.'

Hebben jullie het thuis vaak over de Zomerkampen?

Hans: 'Gaaf het er ook wel eens niet over dan? Nee hoor, geintje, maar omdat ik me ook bezig hou met de promotie in de regio en Gypie vaak bij me logeert, is het wel een vaste waarde in mijn leven'. In huize Venema gaat het vooral bij vlagen. De ZOKA-cd's worden altijd heel veel gedraaid, en vooral Emma heeft vriendinnetjes in de klas die ook op kamp gaan, dus daar wordt regelmatig zomerkampje gespeeld. Maar zodra de zomervakantie dichterbij komt, wordt het een steeds frequenter gespreksonderwerp. Belangrijke punten zijn altijd de vraag wat het dorpsthema zal zijn, in welk dorp welk kind komt, wie je staffie en leiding zullen zijn en wat je, al dan niet in een nieuwe leeftijdsgroep, gaat doen. 'Maar opa weet het altijd al, die staat in de Blokhut', vult Lars aan. Emma: 'en mama ook heel vaak hoor!' Yvette: 'Ja, dat klopt, ik sta ook meestal in de Blokhut, alhoewel ik ook wel Sjokastaf ben en afgelopen jaar voor het eerst Jokastaf. Heel plotseling, omdat er een stafid ziek werd en naar huis moest. Ik heb dat toen overgenomen. Ik vond dat wel heel erg leuk!' Bente: 'Ik ben altijd erg nieuwsgierig hoe de stafstof er uit ziet. Oma Boot (de moeder van mijn papa) maakt altijd de broek voor mama en het hesje voor opa.' Dus zelfs het maken van de stafkleding is een familie aangelegenheid? Yvette lacht: 'Ja, echt hè. Ze stemt er zelfs de vakantie met de boot op af, eigenlijk best erg!'

Opa en mama staan dus bijna altijd in de Blokhut, krijg je dan allemaal gratis snoepjes van ze?

'Nee!', roept Bente, 'dat zou niet eerlijk zijn tegenover de andere kinderen. We krijgen wel altijd fotomuntjes, maar afgelopen jaar stond ik op bijna geen enkele foto'.

Maar je komt dus wel in de Blokhut. Wat is dan het lekkerste snoepje in de blokhut?

Dit onderwerp leidt tot heel veel suggesties. Lars vindt een Mars het lekkerste, Bente een cornetto of een roze koek, terwijl voor Emma de magie van het zelf vullen van een zakje snoep toch het belangrijkste

is. En, erg belangrijk: in tegenstelling tot thuis mag je hier snoepen als je wilt, al is het in de ochtend of vlak voor het eten. En mama zegt er niets van. Yvette: 'Nee, natuurlijk niet, je bent toch op kamp, dan moet je het zelf weten'. Stop je ze dan ook geen snoepjes toe? 'Nee, daar hebben ze hun eigen geld voor mee. Een heel enkele keer trakteer ik de hele tent op een ijslolly, tenslotte mag het ook voordelen hebben als je moeder op kamp is! En natuurlijk peuteren ze meteen bij aankomst een ZOKA-t-shirt en een trui los van opa. Maar dat doen andere kinderen net zo hard natuurlijk bij het brengen en halen, haha.'

Wat zou je nog een keer willen doen op kamp?

Hier hebben vooral de meiden moeite mee. Ze doen al zoveel leuke dingen, daar iets uit kiezen vinden ze echt heel lastig. Lars weet het echter wel: 'Het levend jeu-de-boules! Ik hoop dat we dat nog een keer gaan doen, dat is echt heel gaaf!' En Hans houdt het simpel: 'Meegaan! Gewoon, nog heel vaak.'

Welk liedje heb je het vaakst gezongen?

Bente: 'Potje met vet of holderdebolder'. Bente heeft in 2017 met een kampvriendinnetje 64 potjes met vet coupletten gezongen op weg naar de zandvlakte, dus die telt wel mee. De anderen zijn het wel eens over holderdebolder. Dat is én blijft ook een favoriet, omdat je zo lekker hard kunt zingen en kunt winnen van de leiding, aldus Lars.

En dansen, doe je dat ook?

Voorals Bente danst graag. Haar favoriet is 24K Magic van Bruno Mars, de kampdans van afgelopen jaar. Maar ook andere dansen kent ze nog deels uit haar hoofd en danst ze graag mee. Lars vindt het dansen lastiger, maar doet wel altijd mee. Hij vond de dans van vorig jaar leuker: Can't stop the feeling. Hans lacht: 'Ik dans niet meer! Dat laat ik aan anderen over.'

En mogen jullie ook iets wat andere kinderen niet mogen op kamp?

Dat vindt Emma een rare vraag, natuurlijk mag dat niet. Maar Lars denkt daar anders over: 'We mogen wel naar het tussenweekend en daar helpen. Dat is natuurlijk wel gaaf. Ik help dan vaak met allerlei spullen overal heen brengen.' Dat vindt Bente ook erg leuk: 'We mogen dan al slapen in de tent waar we in komen te liggen tijdens de kampweek en dan kun je ook het beste plekje kiezen. En het is wel heel leuk dat je dan mag helpen met het maken van het dorpsdoek. Dat mogen andere kinderen meestal niet. En snoepzakjes maken is ook leuk'. Emma was dit jaar voor het eerst mee naar het tussenweekend. 'Omdat papa ook kwam helpen' weet ze. 'Ik moest wel weer naar huis omdat de Sjoka's pas op woensdag begonnen. Dat vond ik best stom. Maar aankomend jaar ben ik JOKA, dan mag ik een hele week. Dat wil ik heel graag!' Bente: 'En in het tussenweekend hoeven

we ook niet met ons eigen geld te betalen voor de dingen in de Blokhut, dan mogen we het schrappen bij opa of mama. Dat vind ik ook best stoer, want dan mag je het zelf pakken en achter de bar komen.'

Ga je later ook mee als staf en/of leiding? En zo ja, als wat dan?

Lars: 'Ik wil in de Blokhut, dan kan je aan alle kinderen snoepjes verkopen en dan zie je alle blij gezichten en dan mag je soms ook mee doen aan een spelletje.' Emma weet het nog niet: 'Misschien als tentleiding omdat je dan ook mee mag gaan zwemmen en met de kinderen spelen en dan ben je een soort van baas over de tent!' Bente is het eens met haar broer: 'Ik wil denk ik in de Blokhut, ik vind het gewoon leuk om een weekje bij de snoepjes te werken en zelf ook snoepjes te eten als iedereen weg is'. Ook bij Hans en Yvette is de Blokhut favoriet, al vind Yvette het moeilijk kiezen. 'Maar toch uiteindelijk denk ik de Blokhut. Het leuke is dat je met alle groepen van kamp te maken krijgt, van Sjoka tot Ouka en staf en leiding. Heel divers en als je mee wilt doen bij en activiteit in een dorp dan kan dat vaak wel; superleuk en afwisselend.'

Heb je nog kamptips die iedereen zou moeten weten?

De kinderen zoeken het vooral in praktische tips: Neem schone kleren mee, vergeet je badslippers niet, zorg dat je woensdag geld mee neemt naar het zwembad. En de belangrijkste: Zorg dat je het leuk hebt. Hans antwoordt droog: 'Neem een tent mee die niet lekt.' Yvette: 'Geniet van het moment en de kleine dingen. Toen ik in 2014 een burn-out had, heb ik de bewuste keuze gemaakt om toch op kamp te gaan, dat was één van mijn betere beslissingen uit die periode. Aan het einde van de week kregen mijn stafmaatje en ik zelfs het compliment dat we zo prettig en relaxed waren. De lachbui die volgde hebben we de volgende dag maar even uitgelegd aan de leiding! Fysiek was ik natuurlijk kapot, mentaal had ik een stap gemaakt na die week. Dat was niet mogelijk geweest zonder de steun van anderen uit die week. Dat is echt iets dat me altijd bij zal blijven'

Kortom, ZOKA speelt een belangrijke rol in het leven van deze familie. Op de vraag of ze aankomend jaar weer komen, volgt een volmondig en luid: 'JAAA'. Ze zijn het volmondig eens met het thema van 2018: ZOKA is écht alle dagen feest!

cijfers!

In 1991 was er voor

het eerst Gymkamp

Er hangen circa 700 verkleedstukken in het Kleehok

Tussen 17.00 tot 19.00 uur

is het spitsuur bij de EHBO

Er staan 15420 bestanden op de muziekcomputer.

Dat is samen 852 uur, 2 minuten en 59 secondes aan muziek. Met een grootte van 78,3 GigaByte ruimte

In 2008 hadden we 2931 deelnemers op kamp

Twee vrijwilligers hebben een Gouden Gympiespeldje ontvangen
vanwege 40 jaar trouwe zokadienst

(Dieni Grooten en Guus Groenen)

Het eerste Sjoka was in 1989

Ongeveer 1800 vrijwilligers zijn actief

(contactpersonen, leiding en staf)

Bij de EHBO worden het meest ADHD-medicijnen ingeleverd

Pufjes zijn een goede tweede

Verder zijn pleisters en aandacht erg populair

Over de zomer worden ongeveer 588 wasjes gedraaid

In 2015 is er een record aantal foto's afgedrukt

bij Foto Kuipers, namelijk 14728 stuks.

Twee pallets toiletpapier worden gebruikt in de zomer

GYMPIE.NL

**DIGITAAL ALLE
ADMINISTRATIE OP
EEN RIJTJE**

Het was ergens 2003/2004 toen twee van onze vrijwilliger zich zijn gaan buigen over een systeem om onze administratie te digitaliseren. Tot die tijd werden de inschrijvingen allemaal nog op papier gedaan. Veel heen en weer gestuur van formulieren van deelnemers en leiding. Avonden lang zaten de kampleiders in de aanloop naar hun week aan keukentafels en op vloeren vol met stapeltjes deelnemersformulieren om de tentindeling weer sluitend te krijgen. Post-its met wensen en reminders waren niet aan te slepen.

Daar hebben Daniel van der Elst en Peter Zaal een eind aan gemaakt door alles in een database, het zogenaamde Zoka-programma, te gieten. Het blijft nog steeds een uitdagende puzzel om iedereen een plekje naar wens in een tent te geven, maar het gaat allemaal wel een stuk vlotter. Naast de tentindeling van de deelnemers, kunnen we ook op een makkelijke manier leiding bij de tenten plaatsen en switchen als de puzzel toch weer overhoop gehaald wordt door wat last-minute aanwijzingen.

Door deze manier van indelen, kunnen we ook heel makkelijk alle bijzonderheden zoals medicijngebruik en verjaardagen per kampweek uit het systeem halen. Zo kunnen we efficiënt werken op de EHBO en vergeet Gympie geen verjaardag als tijdens de week iemand jarig is.

**Op kamp houden we zaken vaak
graag bij het oude,
maar de keuze digitaal te gaan,
is toch wel een goeie zet geweest.**

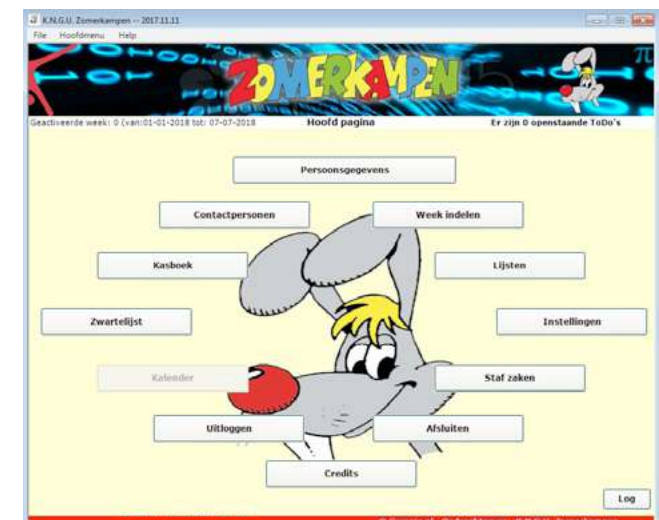
Ook het aantal mensen dat vegetarisch eet kunnen we met één druk op de knop tevoorschijn toveren, zodat de keuken weet hoeveel mondjes ze met vegaburgers kunnen vullen.

Voor de activiteiten in de sporthal is het programma ook erg handig. Per dorp of leeftijdsgroep kunnen we gegevens uitdraaien zoals alle niveaus. Zo wordt het indelen van de groepjes een stuk eenvoudiger.

De werking van het programma valt of staat met het invoeren van alle gegevens door contactpersonen en ouders en is dan ook gekoppeld met de website waar alle reserveringen gedaan worden. Deze site staat 'open' tot vier weken voor aanvang van de kampweek. Daarna is het aan de kampleider om in alle gegevens te duiken zodat alles bij aankomst op kamp helemaal klaar staat voor een weekje feest!

Elk jaar worden er nog verbeteringen doorgevoerd. Op kamp houden we zaken vaak graag bij het oude, maar de keuze digitaal te gaan, is toch wel een goeie zet geweest.

Daniel en Peter zijn ook vrijwillig betrokken bij de Zomerkampen. Menig uur zitten ze te programmeren en hebben zelfs hun bedrijfje vernoemd: Gympie.nl.

reacties

Mijn dochter telt de dagen tot ze weer mag! Een goed georganiseerd kamp! **THEA BURGER** Al 4 jaar gaat onze dochter met zoka mee. We geven haar in alle vertrouwen af. Ze heeft het ook dit jaar gehad. Super leuk team en goed georganiseerd, veiligheid en gezelligheid staan voorop. Kortom een geweldige zomerkamp aanrader. **MARJA KLAASSEN** Alleen maar enthousiaste verhalen na afloop van een geslaagd freerun-kamp. Volgend jaar weer! **LISETTE VAN DER HARST** Ik kan het niet beschrijven. ZOKA moet je beleven! **TESSA GERRITS** Daar waar je jezelf kunt zijn en je Energie in iets Positiefs kunt steken... **ERIC HERBER** Zomerkampen de plek waar je thuis komt. De plek waar je groeit, nieuwe vrienden maakt en helemaal jezelf kunt zijn. Een geweldige plek, waar je moet zijn geweest! **JENNIFER RIJNHOUT - SCHUTTE** Topkamp! Wat een positiviteit en enorm goed georganiseerd! Het zegt genoeg dat kinderen hier jaar na jaar naar toe willen en sommigen daarna zelfs als leider verder gaan! **ILSE SCHALKWIJK** Super voor kinderen om daar een gezellige kamp tijd te hebben. Ik laat ze met een gerust hart achter. **WENDY HÜLTERS** Ieder jaar is het weer een feest. Dikke pluim voor de gehele organisatie en de uitvoering. Ga zo door! **NANETTE VAN SOMMEREN-VAN DELDEN** Top kamp waar iedereen zichzelf kan zijn! **AIMEE FAKKELDIJ** Leukste week van het jaar **MAX STEENWEG** Enthousiaste groep die goed weet hoe ze de thuisblijvers op de hoogte weet te houden. Ze geven de kids de tijd van hun leven. Het enige wat ik nog kan toevoegen is, hou deze lijn vast en kijk altijd naar verbeterpuntjes. **RON BOERBOOM** Vakanties worden hier gepland om ZOKA heen. Deze kanjers van vrijwilligers bezorgen onze dochters al jaren een onvergetelijke kamp week. **NICOLE HAGENAARS** We hebben twee blije kinderen en twee uitgeruste ouders. Tot volgend jaar! **MARJOLEIN VAN DAM**

OUD&nieuw

Hier ben ik weer; rechercheur Ter Plaatse uit week 2 van afgelopen jaar. Nee, ik zit natuurlijk niet op het kamp naast....., want het kamp is allang afgelopen. Ik zit nu gewoon thuis. Het heeft de hele dag geregend en het is helemaal geen zomerkampweer. Ik zit hier wel naast Cas en Yvonne want die zijn samen op kamp geweest dit jaar. Een jonge hond vol enthousiasme en een oud gediende. We gaan eens even op zoek naar wat de Zomerkampen nou maakt tot de Zomerkampen.

Cas kan jij eens vertellen wanneer jij voor het eerst op kamp bent geweest. In welk jaar was dat?

Cas: "Ik ging voor het eerst op kamp als deelnemer in 2005 toen ik zes jaar oud was. Ik was er al vele malen geweest in een weekend maar toen ik zes was, mocht ik voor het eerst als deelnemer blijven. Al die jaren tot aan nu ben ik er geweest, dus dat is al 13 jaar. Het afgelopen jaar was heel bijzonder want toen was ik voor het eerst stafid."

We zitten hier met z'n drieën, Yvonne zit er ook bij. En ik ga nu eens even aan Yvonne vragen wanneer zij voor het eerst op kamp kwam en wanneer zij voor het eerst stafid was? Als je dat tenminste nog weet want het is natuurlijk al heel lang geleden.

Yvonne: "Ja, dat weet ik nog wel. Ik was voor het eerst op kamp toen ik 14 jaar oud was in 1982. Ik zat toen bij de Ouka's. Er was in die tijd alleen nog maar een jongerenkamp en een ouderenkamp. Op mijn 17e ben ik voor het eerst staf geweest in 1986."

Ook voor jou was het afgelopen jaar een bijzonder jaar, wat was er zo bijzonder?

Yvonne: "Nou, wat er ontzettend bijzonder was het afgelopen jaar is dat ik staf zou draaien met Roger en Cas zou voor het eerst leiding zijn bij ons in het dorp. Door omstandigheden liep dat helemaal anders en werd Cas het stafid in mijn plaats. Daar heb ik in die week een aantal uurtjes bij mogen zijn en kunnen aanschouwen. Dat was echt heel bijzonder. Daar staat je kind dan ineens als recreatiestaf."

Dus we zitten hier met twee stafleden die twee verschillende periodes van het kamp echt goed hebben meegemaakt. Cas, jij was vanaf 2005 al deelnemer en dit jaar voor het eerst stafid. En Yvonne was al vanaf 1982 op het kamp. Dus we kunnen wel op zoek gaan naar wat er nou eigenlijk is veranderd? Laten we eens beginnen met de spellen. Is daar in de loop der jaren iets in veranderd?

Yvonne: "Wat er veranderd is in de spellen is dat ze wat meer uitgewerkt en wat ingewikkeld zijn geworden door de jaren heen. Er worden ook veel meer materialen gebruikt. Vroeger waren de spellen heel basic, eenvoudig zoals het dierengeluidenspel. Dat wordt tegenwoordig gebruikt om de kinderen in groepjes in te delen. Dat wordt nu een wat kaal spel gevonden en vroeger kon dat ons rustig een uur bezig houden. Dan liepen we naar het bos. In het bos verstopte de leiding zich en maakten een

dierengeluid. De kinderen gingen op zoek en dan moesten ze al die tien dieren vinden en noteren. Hadden ze de tien dieren gevonden dan was het spel klaar. Het was eenvoudiger en makkelijker.”

Cas, als je dat zo hoort, welk spel van het afgelopen jaar lijkt daar nou nog het meest op?
Cas: “Op het dierengeluidenspel, eens even nadenken. We hebben een heleboel spelletjes gedaan, maar er is er wel één die daarop lijkt. Het spel waarbij je je een beetje gek voor moet doen en verkleed bent. Je moet iets uitbeelden, de kinderen moeten naar je op zoek en raden wie of wat je bent. Iets klopt er niet aan je, en wat dat is moeten de kinderen ook raden. Het is het mafketelspel.”

Ik ben ook benieuwd naar het volgende. Als je op het kamp komt zijn er allerlei plekken waar spullen liggen en spelletjes gespeeld werden. Yvonne kan jij zeggen welke locaties buiten het kamp vroeger veel werden gebruikt?
Yvonne: “De topper was natuurlijk “De kale berg” een grote hoge zandheuvel midden in het bos met daarom heen veel paden. De perfecte locatie voor spelen van allerlei aard en niet in het minst voor de spookspelen. Helaas kunnen we daar niet meer komen door de golfbaan die daar inmiddels is aangelegd.”

‘De spellen van tegenwoordig zijn meer uitgewerkt en ingewikkelder’

En Cas, wat is dan een andere locatie waar we vaak komen buiten het kamp die van nieuwere datum is?
Cas: “Een plek die volgens mij wat nieuwer is, is de Achtertuin. Ik weet van mijn jaren als deelnemer dat daar menig spookspel werd gestart en bovendien een goede locatie is voor spellen waar veel beschutting nodig is. Dit jaar was daar helaas zó veel begroeiing dat die niet meer gebruikt kon worden.”

Als we nou kijken naar locaties op het terrein dan weet ik dat we vroeger een “Achter de Heuvel” hadden, bestaat dat nog steeds?
Cas: “Dat bestaat nog steeds ja. Daar staat een gebouwtje. Ik weet dat het er vroeger heel anders was. Nu is het bijna een heuse discotheek geworden, er zit nog net geen verharde vloer in.”

Yvonne moet lachen om deze opmerking. Yvonne, hoe zag dat er dan uit in jouw tijd?
Yvonne: “Ik kan me nog herinneren dat er helemaal niks was. Ook wij gingen vroeger naar “Achter de Heuvel” want dat was nu eenmaal de plek waar je rustig kon kletsen onder het genot van een biertje, zonder dat je de nachtrust van de kinderen verstoorde. We stonden daar gewoon tussen de bomen, ook van de kampvuurkuil was nog geen sprake. Meerdere regenbuien zorgden voor een zeiltje. Dat werd een zeiltje met een tafel want dat was toch wel makkelijk voor je biertje. Uiteindelijk werd dit zeiltje een tent. Achter de Heuvel heeft door de jaren heen veel vormen gehad en is zo langzaam veranderd in wat het nu is.” “Maar de naam is onveranderd”, zegt Cas: “Het heet nog steeds gewoon AdH.”

Nou ben ik dit jaar ook weer op kamp geweest en toen zag ik, op de plek waar heel vroeger de oude administratie stond, een paar tenten staan. Wat zijn die tenten, wat gebeurt daar, Cas?
Cas: “Dat is het Oukadorp. Iedere week zitten daar de Ouka’s. Was dat vroeger anders dan?” Rechercheur ter plaatse: “Ja, ik kan me herinneren dat we daar vroeger ook een Sjokadorp hebben gehad. Maar wat natuurlijk veel meer bijzonder is, is dat daar vroeger op die plek de oude administratie stond. Weet je dat nog Yvonne?” Yvonne: “Ja dat kan ik me nog herinneren als de dag van gisteren. Je moest helemaal achterom lopen om binnen te kunnen komen. Dat had altijd een beetje een gevoel van geheimzinnigheid. Dat je niet altijd zo maar binnen mocht komen. Dat lag ook aan wie er in die week kampleider was. Soms was iemand een aantal weken aan een stuk kampleider en die zat daar, zo leek het, de hele dag in zijn “kantoortje”. Aan de voorkant had je alle wc’s op een rij in een hoek geplaatst. Smalle wc’tjes met houten deurtjes die 20 centimeter boven de grond eindigden. Heel vaak stonden we daar op de kop voor om naar de schoenen te kijken zodat je wist wie er op de wc zat. Het was wel een beetje een oud en wat vervallen gebouwtje maar ook echt kamps en gezellig.”

Dat was niet het enige toiletgebouw op het kamp. Er was ook nog een ander toiletgebouw en dat staat er nog steeds. Er is ook een ruimte waar allemaal spelmaterialen liggen. Cas hoe heet die ruimte?
Cas: “Dat heet het playhok. Die naam heeft het omdat dáár die wc’s zaten. Er is nog een afvoergoot te zien. Leuke woordspeling trouwens: spelen, play, dus plee, playhok. Leuk gevonden, wie zou dat hebben gedaan?”

Een andere bekende locatie is natuurlijk de Abri. Wat was dat vroeger en wat gebeurde er eigenlijk in de Abri?
Yvonne: “De Abri was in een bepaalde periode de ruimte waar de stafleden mochten zitten, want die mochten niet bij iedere kampleider in de administratie komen. Als je het programma wilde voorbereiden, gewoon even gezellig samen thee wilde drinken of de dag van morgen wilde doornemen dan deed je dat in de Abri. Daar stonden een paar oude banken. Er zat behang op de muren dat we langzaam vol schreven en tekenden. Een oud en koud maar bijzonder plekje. Het heet overigens zo omdat het op een wachtershuisje leek van een station of bushalte. Het had aan de zijkant een afdak waar nu het technohok onder gemaakt is.”

Wat is nu de functie van de Abri?
Cas: “Nu wordt de Abri gewoon gebruikt voor het opbergen van knutselspullen, programmamaterialen en zaken als wasteilen. Dat is wel handig. Ook handig is de plek van het huidige stafhok. Als je nu in het stafhok zit, dat heel centraal ligt, heb je gewoon zicht op het hele kampterrein. Dat had je vanuit de Abri natuurlijk niet.” Yvonne: “Ik heb nog even een vraag. Want er zijn door de jaren heen ook wel weer nieuwe locatienamen bijgekomen. Zoals ik onlangs APK hoorde, die zit niet in mijn systeem. Cas weet jij wat dat is?”

Cas: “Achter Play&Klay. Waar alle steppen staan, de oude banken en tafels en de kar waarmee je tenten kan verplaatsen.” Yvonne: “Ja, dat weet jij natuurlijk als je frisse jonge hond die net als staflid in beeld is gekomen.

Dat zijn zo van die termen die er soms - doordat ik daar al zolang rondloop - niet meer altijd inkomen. Maar weet je wat dat vroeger is geweest? Daar zat het eerste SuperOuderenKamp (SOK) en ik was de eerste deelnemer van dat kamp. Dus mijn herinnering aan dat plekje achter het Play&Klayhok is niet de huidige APK maar het SOK-dorp en voor jou is het APK. Dat is een groot verschil in onze kampbeleving als het gaat om het kampterrein.”

‘...het eerste SuperOuderenKamp (SOK) en ik was de eerste deelnemer van dat kamp’

We hebben het gehad over locaties op het kamp en buiten het kampterrein die allemaal veranderd zijn, maar we bestaan nu bijna 60 jaar en wat is er nu echt veranderd aan het kamp?

Yvonne: “Nou ja zoals al gezegd, de locaties, de gebruikte termen, de inhoud van de spelen en de hoeveelheid spelmateriaal, maar dat gaat met de tijd mee en gaat heel geleidelijk. In essentie is er eigenlijk helemaal niets veranderd. De kinderen komen met hetzelfde doel en hetzelfde plezier naar het kamp. Lopen op dezelfde rubberen laarsjes rond zonder sokken en blote benen onder een regenjas. Iedereen komt daar nog steeds om samen te zorgen dat die kinderen een leuke week hebben, en dat iedereen als vrijwilliger daardoor ook weer een enorm leuke week beleeft. Nog steeds komen mensen daar om te leren en te ontdekken wie ze zijn, wat ze kunnen en wat ze anderen kunnen geven. Het gevoel voor de zomerkampen blijft. De beleving van de eerste jaren is echter wel het meest intens. Mijn beleving van het kamp toen ik er voor het eerst was, was erg intens. Dat zou ik zo van jou ook wel willen weten Cas. Hoe was jouw eerste stafervaring?”

Hoe was dan jouw eerste ervaring als staf, Cas?
Cas: “Dat was vooral heel leerzaam en erg leuk. Leerzaam omdat je constant bezig bent met alles wat er moet gebeuren. Bijvoorbeeld: hoe breng je een spel over en zorg je dat de kinderen willen luisteren? Ik heb weinig geslapen, maar doordat je zoveel bezig bent en bezig wordt gehouden, voelt dat niet zwaar. Je voelt je verantwoordelijk. Vooral in het zwembad bijvoorbeeld, dan denk je toch: hebben we ze alle 70 wel bij ons?”

Dus als ik jou zo hoor, alles voor de kinderen. Dat is ook altijd al zo geweest, toch? Hoe was het nou om als zo’n jonge hond naast een oud gediende als Rog r te staan?
Cas: “Erg fijn, Rog r heeft heel erg veel ervaring en ik kon alles aan hem vragen wat ik wilde. Dat gaf de zekerheid om onvoorbereid deze taak aan te gaan, juist naast zo’n ouwe rot in het vak. Het had anders veel meer energie gekost. Het heeft ervoor gezorgd dat ik het kamp nog veel leuker ben gaan vinden. Ik ben dit jaar ook gevraagd voor de programmacommissie van het ouderenkamp. Volgend jaar wil ik wel meerdere weken meehelpen. Ik ben nu wel een beetje verslaafd geraakt. Meer dan voorgaande jaren want die staf ervaring was wel super.”

En ging jij vroeger ook altijd meerdere weken op kamp, Yvonne?
Yvonne: “Jazeker, dat is wel iets leuks om op in te haken als je het dan hebt over een jonge hond en een oud gediende. Als je daar als jonge hond instapt, dan overkomt je opeens heel veel. Ook al heb je daar als deelnemer al heel veel rondgelopen. Je zit dan opeens toch in een andere rol. Daardoor ervaar je het kamp heel anders en veel intenser. Dat heb ik ook ervaren, toen ik net als Cas, na een aantal jaren deelnemer te zijn geweest, ook onverwachts werd gevraagd om staf te willen zijn. Er was een staftekort, ik liep op het kamp en er werd tegen mij gezegd: “Jij gaat met mij draaien”. Toen antwoordde ik daarop   k ja, ik mocht namelijk draaien met rechercheur Ter Plaatse. Ik had hetzelfde gevoel: er kan eigenlijk niks gebeuren met zo’n staf naast me. Gaan met die banaan dus! Als het dan goed gaat, is er super veel ruimte om te genieten. En dat heeft Cas volgens mij ook ontzettend gedaan. Als het goed gaat zak je zo in dat zomerkampgevoel. Dan krijg je het gevoel dat je van alles en nog veel meer wilt doen, Dat gevoel van Cas dat herken ik ontzettend. Datzelfde gevoel had ik toen ik 17 was, een jaartje eerder dan Cas nu en voor het eerst staf was. Daarin is er dus eigenlijk ook niets veranderd!”
Inderdaad, dus 60 jaar zomerkamp en geen steek veranderd. Dat is de conclusie van dit interview. Dit was Rechercheur Ter Plaatse naast..... Cas en Yvonne. En misschien een idee voor een nieuw thema zegt Cas: “Geen steek veranderd!”

stom!

Struikelen over een boomstronk die er al jaren ligt
Dat je ook moet slapen

Zwarte troep uit je neus

Schone sokken en schoenen vergeten
mee te nemen naar de discodouche

Vla uit je vieze soepkom

Ouders die het moeilijk vinden om je te bedanken wanneer je na een week met bloed, zweet en tranen voor hun zoon of dochter hebt gezorgd.

Willen zingen maar geen stem meer hebben

*Na een week kamp moeten werken,
naar school moeten of zaterdagavond al met vrienden afspreken*

Natte banken
Heimwee-ouders

*Dat je lenzen overdag prikken
omdat ze ‘s nachts niet lang genoeg in de vloeistof liggen*

Muis in je slaapzak
Dat je het wek liedje na een paar dagen begint mee te zingen
*De heuvel eerst op moeten lopen,
voordat je er vanaf kunt glijden*

Een lek luchtbed
Je je bed uit slepen, haasten onder de douche en dan pas bedenken
dat dit de ochtend was dat je uit mocht slapen

Dat de bomen nog lang nadruppelen na een regenbui
Weer naar huis moeten
Opruimweekend met te weinig mensen
Regen (behalve als daarmee de modderpoel weer terugkomt)

Pannenwas

muziek&zo

Bijdrage: Erik van der Waal en Vincent Holdorp

Muziek is een bindend iets op en van Zomerkamp. Er zijn meerdere liedjes waarbij direct je Zoka-gevoel opspeelt! Uiteraard voor iedereen persoonlijk, maar er zijn toch wel een aantal gemene delers! La Bamba natuurlijk, overal op de wereld te horen! Voor velen het geluid bij de eerste kus! En dan de vrolijke tonen van Ejoo Ejoo (nu galmt in de hoofden Ejaa Ejaa!!!). En ook van de laatste jaren "Ga je met me mee in bad?" (.. samen in een bubbelbad!). Zo zijn er nog tientallen (119 stuks voor de Zomerkampers sinds begin jaren 90!). En dan zijn er nog vele weklidjes niet in de ZOKA TOP 119 opgenomen. Is de lijst compleet? Nee, zoals eerder al gezegd is hij zeer persoonlijk! Maar de "Big Rocks" staan er toch echt wel in! Ik ben zelf slechts 1 keer als deelnemer mee geweest, het weklid werd verzorgd door Whitney Houston (I wanna dance with somebody) nog iedere keer als ik het hoor denk ik terug!

Wat is de geschiedenis van muziek op Zoka! In de jaren '50, '60 en '70 werd volop aan volksdansen gedaan! In de huidige danszaal bij het terras "boven", maar zeker ook op de betonvelden ADH! In de jaren '70 en '80 werden de lp's en singletjes regelmatig op de pick-up gelegd voor een dansje! De beste liedjes werden achter elkaar getaped op een cassettebandje! Eind jaren '80 kwamen de eerste kampliederen. Eerst nog met de originele tekst en vanaf 1990 voor het eerst met een Zoka gerelateerde tekst (De Hupsie Hups)! Vanaf begin jaren 90 deed de eerste echte kampdans, alle weken dezelfde, zijn intrede! 1993: 2 Unlimited met Tribal Dance! Hij wordt nog steeds gedanst! Datzelfde jaar gingen we op vakantie van het geld van Ome Jan (We gingen met z'n allen in de teletijdmachien) gezongen door Willeke Alberti! Een kamplid met een geheel eigen tekst! Vanaf

‘La Bamba natuurlijk! Overal ter wereld te horen, voor velen het geluid bij de eerste echte kus’

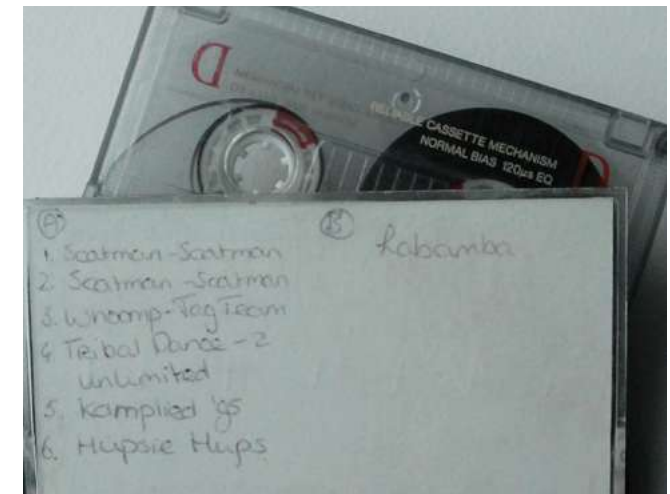
dat moment waren we los! Ieder jaar een nieuw lied en een nieuwe dans! En deze meerdere keren achter elkaar op een dorpscassettebandje! En op de achterkant: La Bamba! En dan in 1995 was daar de eerste Sjakadans! Diep in de zee, diep in de zee van de kleine Zeemeermin! Dat is sindsdien nooit meer gestopt! Ieder jaar een nieuwe Sjakadans, kamplid én kampdans! De cassettebandjes, singletjes en lp's uit de jaren '80 en begin '90 zijn inmiddels ingeruild voor cd's! We spreken halverwege de jaren '90! Twee koffers vol met op iedere cd maar 1 of twee disco geschikte liedjes! De cd's waren alleen voor bij de disco

op vrijdagavond! De ID had een slopend programma, van bonte avond naar bonte avond, door naar het Amfi voor de disco en om 00:00 uur met gierende banden naar ADH! Waarmee?, met de "Grote Zoka-Installatie" en alle acht de discolichten voor een groot feest! Voor op het kampterrein en doordeweeks ADH waren de kleine "Zoka's", cassettebandje erin en iedere keer dezelfde volgorde! Lang leve de autoreverse! Hij draaide op een gegeven moment vanzelf om! Vanaf 1998 ging het hard! De cd-brander werd uitgevonden en de eerste dorps-cd's werden gemaakt! En al snel kwam er een cd-koffer met verzamel-cd's vol goede

‘Vanaf dat moment waren we los! Ieder jaar een nieuw lied en een nieuwe dans!’

liedjes voor ADH, kamplidjes en liedjes voor op het terrein! Het was verboden de cd's op de installatie te leggen in verband met krassen! Vond je een liedje niet leuk dan kon je achterop de installatie slaan, zodat de cd oversprong! De cd-koffers werden te klein voor de hoeveelheid leuke liedjes! Met drie cd-koffers werken was een beetje enthousiast, maar het digitale tijdperk denderde voort! Daar was de eerste ADH-computer vol met mp3's! Een jaar later verscheen deze ook in

het Amfi en vervolgens werd iedere locatie van een mp3-computer voorzien! De dorps-cd's bestonden nog steeds want muziek in het dorp was soms toch wel heel fijn! En zo kon je tenminste op iedere plek van het kampterrein de kampdansen en het kamplid aanleren! Toen brak het jaar 2014 aan! Inmiddels niet meer weg te denken, maar ieder dorp kreeg een eigen geluidsinstallatie zonder cd-speler. Het einde van een tijdperk, want vanaf dat moment zijn de dorps-cd's afgeschaft en kwam er een dorps-usb-stick! Ik ben benieuwd waar de muziek op Zoka over 15 jaar, bij het 75 jarig bestaan, vandaan komt?

‘De Zoka Top 100 is totaal *subjectief* en er is alle mogelijkheid tot discussie!’

Laat dat vooral niet! Is hij compleet? Nee! Vul hem voor jezelf aan waar mogelijk, zet ze in jouw volgorde en deel ze op facebook! Waar kan je beter over discussieren dan over muziek!

De Zoka Top 100 is samengesteld door Erik van der Waal en Vincent Holdorp. De volgorde is enigszins bepaald door de volgende criteria:

- 1: Als je dit lied waar dan ook hoort geeft het je een Zokagevoel of herinnering
- 2: Hoe vaak is dit lied de afgelopen 30 jaar gedraaid

Mooi om er bij te vertellen is dat er twee liedjes zijn met een dubbele vermelding! De Hupsie Hups van Johnnie Mendola. Namelijk kamplied van 1990 en terug van weggeweest in 2002 als Sjokadans!

Maar liefst twee keer als Sjokadans is natuurlijk: Ga je met me mee naar een ster? Van Telekids! Zowel in 2000 als in 2015 is hij vele malen gedanst! Ook mooi is dat 1 van de leukste Sjokadansen ooit dit jaar ineens weer verscheen omdat hij zo lekker in het thema paste! Klein Orkest met Raar is leuk! De Sjokadans van 1998!

Ook weer terug deze zomer! Kom van dat dak af, de bubbling remix! Ooit verzonnen door een groepje dansmikaas in 2001 en nooit meer verdwenen! Tevens is het bijzonder dat in de top 25 maar weinig liedjes staan die door de KNGU Zomerkampen zijn verzonnen als kampdans, kamplied of Sjokadans! De meeste vermeldingen zijn de spontane dansen of nummers die ineens in een week boven zijn komen drijven en niet meer weg te slaan zijn!

ZOMERKAMPEN MUZIEK TOP

100

Want we konden

- 01 Los Lobos - La Bamba** - Zonen maar
- 02 Ferry de Lits - Ejoo Ejoo** - Opmars 2
- 03 Snollebollekes - Vrouwkes** - ADH
- 04 Topstars - Met De Sneltrain Naar Zandvoort** - Warming up 2006
- 05 Dikdackers - Cowboys en Indianen** Adh topper
- 06 Bob Sinclar - Lalala Song** - Souka 2009
- 07 Drukwerk - Marianneke** - Paalslingeren maar!
- 08 Carlo en Irene - Nog 3 minuten** - Afscheidlied
- 09 Samson & Gert - Spaghetti** - Extra dans 2011
- 10 2 Unlimited - Tribal Dance** - Kampdans 1993
- 11 K3 - Oya Lélé** - Adh topper
- 12 Marco Borsato - Dromen Zijn Bedrog** - Kamplied 1995
- 13 Pitbull - Fireball** - Leidingdans 2014
- 14 Vinzzent Dromendans** - Extra dans
- 15 Mariah Carey - All I Want For Christmas** - Adh topper
- 16 Grease - Greased Lightning** - Kampdans 1998

+19

niet kiezen

- 17 Snollebollekes - Links rechts** - Adh topper
- 18 Tim Schalkx - Bubbelbad Aquajogging** - Admidans 2013
- 19 - Tag Team - Whoomp** - Kampdans 1994
- 20 Black Eyed Peas - I Gotta Feeling** Kampdans 2010
- 21 Los Del Rio - La Macarena** - Adh topper
- 22 DD company - Tikkertje** - Adh topper
- 23 Klein Orkest - Raar Is Leuk** - Sjokadans 1998
- 24 Barry Barry - Kom Van Dat Dak Af Bubbling Remix** - Extra dans mika 2001
- 25 Telekids - Ga Je Mee Naar Een Ster** Sjokadans 2000 en 2015
- 26 Johnnie Mendola - Hupsie Hups** Kamplied 1990 en Sjokadans 2002
- 27 De Dijk - Mag Het Licht Uit** - Adh topper
- 28 Marco Borsato - Ik Leef Niet Meer Voor Jou** - Kamplied 1999
- 29 Anders Nilsen - Salsa Tequila** Klapiet 2014

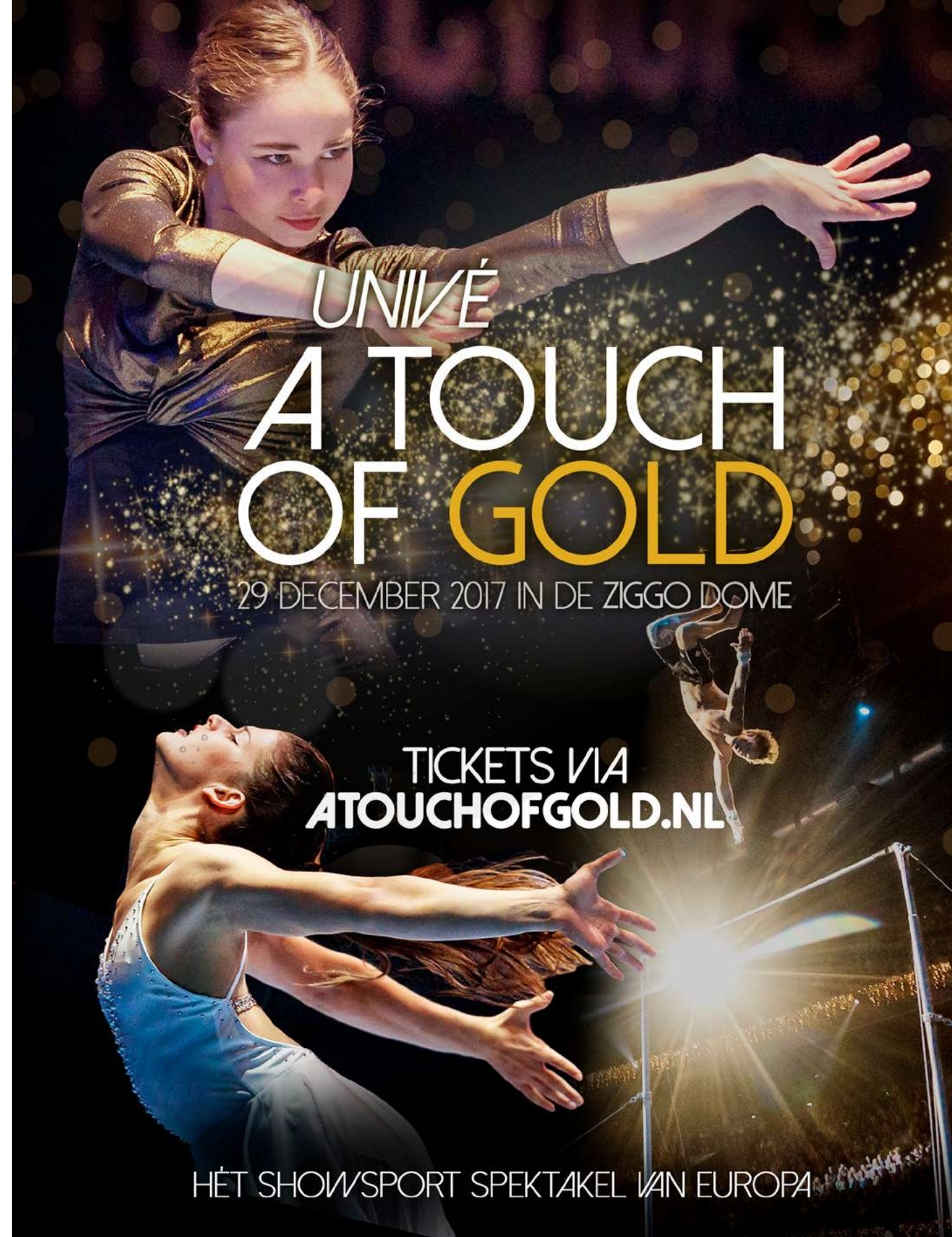
30 Sprookjesboom - Drakendans
Extra dans 2011
31 Drunken Monkey Vs Usher - Yeah
Dj Dadream Remix - Kampdans 2004
32 Toppers Vs Major Lazor - 1001
Nacht Vs Watch Out For This - Kamp-
dans 2013
33 Guido Weijers - Als We Gaan Dan
Gaan We Met Z'n Allen - Afscheidlied
34 Show N Prove Ft Takura - Zimma
frame - Leidingdans 2013
35 Zware Jongens - Sta Op Voor De
Kampioen - Opening 2016
36 Wolter Kroes - Wat Een Heerlijke
Dag - Opmars 2006
37 Dvbbs & Borgeous - Tsunami -
Klaplied 2014
38 Red Foo - Let's get ridiculous -
Leidingdans 2015
39 Bruno Mars - 24k Magic Zoka Mix
Kampdans 2017
40 Kabouter Plop - Kabouterdans -
Sjokadans 2001
41 - Amy Lisa En Shelley - Coole
Kikker - Sjokadans 2013
42 Bob Sinclair - What Zoka Want -
Kampdans 2008
43 Kinderen Voor Kinderen - Wij
Willen Niet Naar Huis - Afscheidlied
44 Harrie Klorkestein - O O Den Haag
Adh toppe
45 Volumia - Afscheid - Afscheidlied
46 Acda en de Munnik - De Stad
Amsterdam - Adh toppe

47 Gustavo Lima - Balada Boa -
Kampdans 2012
48 Nielson - Sexy Als Ik Dans - Adh
toppe
49 K3 - Zoka Revolutie - Sjokadans
2008
50 Jennifer Lopez - Let's Get Loud -
Kampdans 2000
51 Guus Meeuwis - Brabant - Adh
toppe
52 Vof De Kunst - Sinterklaasje -
Sjokadans 1999
53 K3 - Leukste Van Het Land -
Sjokadans 2010
54 Toybox - Tarzan And Jane - Kamp-
dans 2009
55 Daddy Yankee - Limbo - Kampdans
2014
56 Nicki Minaj - Starships - Kampdans
2015
57 Jamaï - Step Right Up - Kamplie
2003
58 M Kids - Funky Monkey - Sjokadans
2004
59 Scatman John - I'm The Scatman
Kampdans 1995
60 Justin Timberlake - Can't Stop The
Feeling - Kampdans 2016
61 Wolter Kroes - Zoka Fantastica -
Kamplie 2008
62 Ricky Martin - Jaleo Zoka Mix -
Kampdans 2003
63 Coolio - 1,2,3,4 - Kampdans 1996
64 Ernst Bobbie En De Rest - Sport je
Fit - Sjokadans 2016

65 Ali Smith Vs Will B - Mocro Switch
Kampdans 2005
66 Ali Borsato Vs Marco B -
Rampenerend Rood - Kampdans 2006
67 Cor Kouwenaar - Vroegah was
alles beter - Extra lied 2004
68 Donny - Showbizz - Sjokadans 2012
69 Ernst Bobbie En De Rest - Sport je
Fit - Sjokadans 2016
70 Peter Allen - I Go To Rio - Opmars
2003
71 Ernst Bobbie En De Rest - We
Achtervolgen Hem - Sjokadans 2017
72 Dj Birdy - Houdoe En Bedankt -
Afscheidlied
73 Luis Fonsi - Despacito Mix -
Leidingdans 2017
74 Alex Gaudino - Destination Zoka-
Stad - Kampdans 2007
75 K3 - Alle Kleuren - Kamplie 2006
76 Ricky Martin - Livin La Vida Loca
Kampdans 1999
77 Toybox - Tarzan And Jane -
Kampdans 2009
78 Dj Paul Elstak - Rainbow in the sky
Adh toppe
79 Guus Meeuwis - Het is een nacht
Adh toppe
80 Chris Brown - Yeah - Kampdans 2011
81 Jan Smit - Leef nu het kan -
Kamplie 2016
82 Peter - Het Is Altijd Lente - Kam-
plie 2000
83 Gerard Joling - Zing Met Me Mee
Kamplie 2004

84 Muppet Show - Muppets Theme
Kamplie 2001
85 Guus Meeuwis - Verliefd Zijn
Kamplie 2002
86 Jznz - Mijn Opa - Kamplie 2005
87 Gerard Joling - Maak Me Gek -
Kamplie 2007
88 Gebroeders Ko - Helikopter - Adh
toppe
89 Guus Meeuwis - T Dondert En 'T
Bliksemt - Kamplie 2009
90 Wolter Kroes - K Heb De Hele
Nacht Liggen Dromen - Kamplie 2010
91 Jan Smit - Als De Morgen Is
Gekomen - Kamplie 2011
92 Jan Smit - Echte Vrienden -
Kamplie 2013
93 KvK - Masterchef - Kamplie 2014
94 Mr Vegas - Hot Wuk - Leidingdans
2007
95 Teach In - Ding A Dong - Kamplie
2015
96 Rene Froger - Just Say Hello -
Kamplie 2012
97 De Kleine Zeemeermin - Diep In De
Zee - Sjokadans 1995
98 Jan Smit En Romeo's - Zingen
Lachen Dansen - Kamplie 2017
99 Lion King - I Just Can't Wait To Be
King - Sjokadans 1996
100 Aladdin - A Friend Like Me -
Sjokadans 1997
101 Top Stars - Spring De Wereld In
Sjokadans 2005

102 Willeke Alberti - Ome Jan - Kamplied 1993
103 Ron Brandsteder - Gewoon Een Vrolijk Liedje - Kamplied 1998
104 Michael Jackson - Blood On The Dancefloor - Kampdans 1997
105 Bob De Bouwer - Kunnen Wij Het Maken - Sjokadans 2003
106 Job5 - Blauw - Sjokadans 2006
107 Bastiaan En Moes - Ooh Ooh Voelt Zo Goed - Sjokadans 2007
108 Dikdackers - Vliegerlied - Sjokadans 2009
109 Djumbo - Going Up - Sjokadans 2011
110 Minidisco - Jungle lied - Sjokadans 2014
111 Safri Duo - Played A Live - Kampdans 2001
112 Ernst Bobbie En De Rest - We Achtervolgen Hem - Sjokadans 2017
113 Linda, Roos En Jessica - Alles Of Niets - Kamplied 1996
114 Rtl 4 - Vrienden Voor Het Leven - Kamplied 1997
115 Billy Crawford - Trackin' Snel - Kampdans 2002
116 Feest DJ Ruud - Gas Op Die Lollie - Adh topper
117 Anonymus & Overbass - La Bamba - Speedversie
118 Fleur East - Sax - Leidingdans 2016
119 Gordon - Ik Bel Je Zomaar Even Op - Kamplied 1994

Colofon

BARBARA ROZING **Bente Venema** CAS VAN LEIJDEN **Daniel van der Elst** EMMA VENEMA **Erik van der Waal** FERDI KUIPERS **Frank Rijken** FRANS VAN LEIJDEN **Guus Groenen** GYMPIE VAN ZOMERKAMPEN **Hans Kelder** JOS VAN STAALDUINEN **José Kuipers** KNGU **Lars Venema** LILLIAN VAN GAGELDONK **Lonie Kosterman** MARC MULDER **Niek van Gulp** PAULA HART **Peter Zaal** RAMON VAN BEUSICHEM **Rolf Westerhof** VINCENT HOLDORP **Wendy Roerdink** WOUTER WESTSTRATE **Yvette Venema** YVONNE KERSTENS

Een uitgave van de KNGU Zomerkampen

Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie